

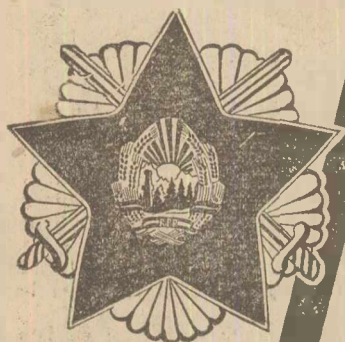
Trăiască Ziua Internațională a Luptei pentru Pace!
Trăiască Uniunea Sovietică, bastionul Păcii
și independenței popoarelor!

ANUL VII Nr. 1570 P.

8 PAGINI 4 LEI

Taxa de francare plătită în numerar conf. aprobării Direcțiunii Generale P. T. T. 108.828, 16 Septembrie 1944.

Luni 3 Octombrie 1949

România liberă

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA
București, Str. Constantin Mille 5-7-9
Centr. tel. 6.34.93 - 6.34.94 - 6.34.95
Cont. CEC Poștal Nr. 7796

ABONAMENTE: încep la 1 și 15 ale lunii
★ 1 lună ei 120 ★ SALARIAȚI ȘI STUDENȚI ★
★ 1 an ei 1400 ★ 1 lună lei 100 ★
SERVICIUL ABONAMENTE TEL. 5.21.21

REDACTOR RESPONSABIL
NICULAE BELLU

Republica Populară Română se consideră liberă de obligațiile decurgând din Tratatul de Prietenie, Colaborare și Asistență Mutuală încheiat cu Iugoslavia la 19 Decembrie 1947

Nota guvernului român adresată guvernului iugoslav —

La 1 Octombrie 1949, ministrul Afacerilor Externe al R. P. R., tovarășa Ana Pauker, a înmănat ambasadorului Iugoslaviei la București, următoarea notă din partea guvernului român:

Guvernul iugoslav duce de vreme îndelungată o activitate dușmănoasă împotriva Republicii Populare Române, împotriva regimului de democrație populară, a securității și suveranității Republicii Populare Române.

În acest scop guvernul iugoslav a trimis în R.P.R. agenți și spioni

săi și al guvernelor imperialiste străine, ca Zec, Pecak, Balazic, Lompar, Bosco, Latci, Medic Nicola și alții.

Guvernul iugoslav duce o campanie josnică de minciuni și calomnii împotriva Republicii Populare Române și o campanie de propagandă

șovină fascistă și de afătare la război folosind elementele legionare și chiburești din R.P.R.

Cetățenii iugoslavi de origine română, care se exprimă pentru prietenia cu Republica Populară Română sunt supuși unei terori sângeroase din partea guvernului iugoslav.

Guvernul iugoslav a dus acțiuni de continuă provocare la frontiera iugoslavo-română, de violare a frontierei, de violare a spațiului aerian R. P. R., de atacuri împotriva unor grăniceri români.

Procesul criminalului și spionului Raik și al complicilor săi a desvăluit pe deplin că guvernul iugoslav duce această acțiune în scopul restaurării regimului capitalist în țările cu democrație populară și că acționează ca instrument al cercurilor imperialiste străine și al ațătorilor la război.

Guvernul R.P.R. consideră că prin această activitate guvernul iugoslav a călcat în picioare Tratatul de Prietenie, Colaborare și Asistență Mutuală pe care, așa cum arată toate faptele sale, l-a încheiat cu Republica Populară Română în mod fătarnic.

În consecință, guvernul român declară că Republica Populară Română se consideră liberă de obligațiile decurgând din Tratatul de Prietenie, Colaborare și Asistență Mutuală, încheiat cu Iugoslavia la 19 Decembrie 1947.

București, 1 Octombrie 1949.

Meetinguri în cinstea zilei de 2 Octombrie

VICTORIA VA FI A NOASTRĂ, A CELOR CARE APĂRĂM PACEA

— Manifestația pentru pace din sala „Aro” —

Răspunzând chemării Organizației de București a U. F. D. R., mai bine de 2.000 femei au participat ieri după amiază la meetingul pentru pace, ținut în sala Aro.

Muncitoare, intelectuale, funcționare, gospodine, femei cu părul nins de ani, alături de femei tinere, de eleve, au venit să-și exprime hotărârea lor aprigă de luptă pentru apărarea și păstrarea păcii.

Adunarea s'a desfășurat într-o deosebit de caldă și înflăcărată atmosferă. Prin lozinci, prin aplauze puternice și ovăți îndelungate, femeile din Capitală au manifestat ieri cu hotărâre pentru marea Uniune Sovietică — bastionul păcii și al independenței popoarelor — împotriva ațătorilor la război și pentru apărarea păcii.

Alături de glasul nostru — a spus tov. Elisabeta Luca, luând cuvântul — glasul tuturor de milioane de oameni din lumea întreagă, care s'au ridicat pentru a spune NU războiului, care s'au ridicat pentru a vota, prin munca lor, pentru pace.

Vorbitorii a făcut apoi un tablou al situației internaționale.

Imperialiștii — a spus tov. Elisabeta Luca — încearcă să rezolve criza de care sunt amenințați, prin pregătirea și speră ei — deslănțuirea unui nou măcel. Ei încearcă să se salveze dela prăbușire, împingând la război. Dar în calea lor, în calea războiului, se așează popoarele iubitoare de pace. Fără în față sau două lumi. De o parte, cei mulți, cari apără pacea, cari doresc viața, far de altă parte un mănunchiu de oameni dornici să se îmbogățescă și să oprească, oameni dornici să abată prăpădul asupra omenirii.

Expunerea continuă. Cuvântul cald, înaripat, captivează. De partea noastră — spune vorbitoarea — este adevărul. Ei străbătoate granițele. Tagărul nostru este puternic, victoria va fi deci a noastră.

UNIȚI ÎN ACȚIUNE, SUNTEM DE NEINVINS.
VOM CĂȘTIGA LUPTA PENTRU PACE, PENTRU VIAȚA

Un nou și răsunător succes al forțelor Păcii, Democrației și Socialismului

A FOST ALES PRIMUL GUVERN AL REPUBLICII POPULARE CHINEZE

— MAO-TSE DUN, PREȘEDINTELE C.C. AL PARTIDULUI COMUNIST DIN CHINA,
ALES ÎN UNANIMITATE PREȘEDINTE AL GUVERNULUI —

PEKING, 1 (Agetpres). — Agenția CHINA NOUA anunță că la 30 Septembrie, în ședința de închidere a lucrărilor Consiliului Politic Consultativ al poporului chinez, MAO TSE DUN, PRE-

ȘEDINTELE COMITETULUI CENTRAL AL PARTIDULUI COMUNIST DIN CHINA A FOST ALES ÎN UNANIMITATE PREȘEDINTE AL GUVERNULUI CENTRAL POPULAR AL REPUBLICII POPULARE CHINEZE. Au fost aleși vicepreședinți al guvernului central popular (Ciang Lan, președinte al Ligii democrației chineze, Ciu Deh, comandantul suprem al armatei populare chineze de eliberare, Kao Kang, președinte al guvernului popular al regiunilor din Nord-Est (Manciuria) și secretar al Biroului pentru regiunile de Nord-Est al Comitetului Central al Partidului Comunist din China; Li Ci Ceng, președinte al Comitetului revoluționar al Kuomintangului; Liu Shao Ci, membru al Biroului Politic al Comitetului Central al Partidului Comunist

din China și Lin Sung Cing Ling (Sun Yat Sen).

Guvernul Central Popular, care este împuternicit să-și exercite autoritatea de stat în Republica Populară Chineză este alcătuit din 56 de membri. Acesta este primul guvern central popular din istoria Chinei care a fost ales de delegați ai poporului.

În ședința din 30 Septembrie a Consiliului a fost deasemenea ales în unanimitate Comitetul Național al Consiliului Politic Consultativ al poporului chinez, alcătuit din 180 de membri. Acest Comitet Național este organul de conducere a activității Frontului Democrat Unit al poporului chinez și face propu-

(Continuare în pag. 4-a col 4)

Ziua de 2 Octombrie trebuie să dea un nou avânt luptei pentru Pace

Comunicatul Biroului Comitetului Congresului
Mondial al Partizanilor Păcii

ȘEDINȚA DIN 23 SEPTEMBRIE

Biroul Comitetului Permanent al Congresului Mondial al Partizanilor Păcii, întrunit la 23 Septembrie 1949, a ascultat raportul lui Louis Saillant, secretar general al Federației Sindicale Mondiale, vicepreședinte al Comitetului Congresului Mondial asupra pregătirii Zilei Internaționale a Luptei pentru Pace (2 Octombrie).

După ce a ascultat deasemenea și comunicările lui Donini (Italia), Crouther (Marea Britanie), Vigne (Franța), Claude Vaillan Couturier (Federația Democrată Internațională a Femeilor), Françoise Leclerc (Uniunea Femeilor Franceze) și Francine Daymon reprezentând Federația Mondială a Tineretului Democrat, biroul a luat act cu satisfacție de efortul considerabil care, la chemarea Comitetului Congresului Mondial, se desfășoară în mai bine de 50 de țări, pentru a face din ziua de 2 Octombrie o zi de acțiune și de uniune largă a tuturor pretenților păcii, și care, prin manifestările și acțiunile cele mai variate, să trezească un nou avânt al luptei pentru pace.

Ei a salutat marile succese obținute până acum în Italia, unde au avut loc sute de întruniri populare, în America, unde Congresul din Mexico a dat mișcării pentru pace un mare elan, în China, în Anglia, în R. P. Bulgaria, în Olanda, în RPR, în Germania, unde s'au desfășurat mari manifestații ale femeilor și studenților, în Franța, unde votul pentru pace dă naștere unui entuziasm considerabil.

Biroul a constatat cu satisfacție înființarea și dezvoltarea, în cursul campaniei pentru ziua de 2 Octombrie, a numeroase comitete permanente de apărare a păcii în întreprinderi și instituții.

Biroul a fixat pentru zilele de 28, 29, 30 Octombrie cea de a doua sesiune a Comitetului Congresului Mondial care se va ține la Roma. Comitetul va examina în cursul acestei sesiuni activitatea mișcării mondiale a partizanilor păcii, rezultatele zilei de 2 Octombrie și noule sarcini de organizare și de acțiune pe care le pune pretutindeni în lume, dezvoltarea luptei pentru pace.

(Continuare în pag. 4-a, col. 5-6-7)

Imperialiștii — dușmani ai omenirii — nu-și vor putea pune în aplicare planurile criminale.
Armata fără număr a popoarelor este hotărâtă să impună prin luptă, Pacea.

FUGĂDĂ

Fragment din „Negura“ vol II de EUSEBIU CAMILAR

Mănușă iarna acolo pe valea râului Tot cu, prinsul arăta ca o grădiniță albă, de sus de la podurile Pătrăuțului până departe la Vorona. Dealuri se înalță la asfințit, acoperite de codri vechi. Fumurile satelor urcă drepte, crivățul rareori se abate, scipat din ferecăturiile Fundoalei. La miezul nopții, departe, se văd muniți ca niște umbre.

Drumul împărătesc iese din Udești, apucă spre Miază Zi, prinde ploi volnici. Cotește la Piciorul Brezei, atinge șusul de sub Liapri, cotește iar la o fântână în cruce și intra în Poeni. Acolo, un vânt mare bate în bășchi.

Popa Tăviță își strânge mai bine șuba la piept, dădu bici calului, îl făcu fariseu, îl sudu de duh. Că spre Udești, îi mai dădu încă un bici, căci departe, se umbrele Pătrăuțului, venea sara.

Avusesse la Poeni o îngropăciune, murise o lepădătură de copil: de bună seamă, i se dăduse un bășchi, o monedă plină de lip, să-ți verși ochii... „Hei, popo, popo! Oită al, îi a secat pulpa! Tătețe tale nu mai au lapte dulce... Mor numai baborile, numai copiii... Cu ce mă aleg eu? Altevea! Când mor bărbății, de-acolo te poți alege cu vreun ștergar de fular, ori vreun colac...“

În asfințitul răsare se înălțau fumurile depărtării. Sania suera lin. Popa gândea la îngropăciunile băbăților. Acum, el pleca în câmpuri înghețate. Pie-reau cu mifle, îl dădau groparii, îl puneau stive în gropi comune. Văzu stive de trupuri, gândi cum l-a luat războiul, tot noștrii popoi: ani mulți nu va mai avea îngropăciuni mari, nu va mai câștiga o leacă, pân'nu va crește alt rând de prumei, în bărbății mândri... „Mai bine mă facom tot de cal...“ gândi popa mai departe și purpura depărtării se stingea în tr'un sânge putred. Iată frații mei de pildă, au rămas la vâduri lor, au ajuns chiaburi, cu negustoria lor de noapte... E-asa de ușor! Ademeniți herghelii, schimbă cu cormăz petele albe ale iepelii, năi dracul nu le mai compoate! În câțiva ani îți ridici casă!... cumpăr ogoarele din sprânceană satului... Dar popa... îi făcuse mintea de pomani!

„Dădu calului un bici tăpan, căci noaptea, l iese înaintea, se furia în calea lui din păduri, cobora nătră deauri și creștea în niște nouri mari umbrele Pătrăuțului.“

— Aleargă... fugi... aleargă... duhul mâne-ta de fariseu! sudu popa și mai unse spina calului cu un bici tăpan. Aleargă, fariseu! tot oviți! Că ce-am câștigat eu azi, să aibă dușmanii! Nici o gură de fân nu pot cumpăra cu banul mortului!

— Dar ce umbră să-i fi iese în drum? Lup nu poate fi... nu fi vr'un dușman, vr'un cal! care l pândeste la întoarcere? Era o mogață de-a călărașă mână. Struni scurt, calul se ridică în două picioare sfiorând în draci.

— Cine ești... ce vrei, măi? răci pot, și drumul îl răspunde în niște mormălturi abea înțelese: — Fii bun... îndură-te... Sunt cu picioarele înghețate... Am înghețat la Don... Ia-mă în sanie... — Așa... ai înghețat... unde? La Don? Popo! eu te-am trimis acolo, măi? Feri din drumul calului, că te ard... te ard... să mă pomenesc câte zile-l aveai Cum ai înghețat la Don? Îi fă dormit în post, blestemă-tule!

— Nu, om bun! Acolo la Don au înghețat mil de suflete. Bine că s'a spart frontul mai repede... Ehi! Mare cumpă! Și Rușii vin... vin... — Cine? Ce ești nebun? Unde vin Rușii? — Vin, om bun! Au spart frontul... a căzut Donul... Stalingradul... și Rușii vin... vin cu motoriza-tele... — Tu, măi omule, trebuie să fii nebun! Unde? Care Ruși?

— Rușii, omule! Bolșevicii... Nimeni nu-l mai poate opri! Ai văzut vr'odată cum se prăbusește muntele? Se cutremură, stâncile prind a se prăvăli... așa s'au prăbușit el peste frontul german... — „Poate mă cunoaște, mă ști că mi-l frică de bo-l... sevic... vrea să mă sperie...“ se socoti popa și prinse fața pământie a străinului în raza verze a ochilor lui de vulne.

— Astea să le spu mâne-ta, măi... strigă el și dădu vânt calului, lăsând omul în urmă. „Bolșevicii... auzi... cum au să vie bolșevicii? I-au strâns nemții într'un clește... cum au să vie? Ce tot bate din bot omul ăsta. Astă-nseamnă că au venit la putere comunistii... calcă-mă? Ar trebui spus lui Brici... chiar am să-l spun lui Brici, să-l iasa înaintea, să-l zdrobească făclie... să nu mai bage lum-ea-n boale cu vorbe de clac!“

— Dar, oricât se socotea, în minte îi răsărea o întie-bare grozavă: „Dar dacă totuși e-adevărat? Ce s'ar alege din popa lui? El, las-o dracului de popa că și-lasă-i juncă slabă! Ce s'ar alege din lefușoara lui, dacă vin calicii la putere? Ar mai avea el lefușoară? Ia'n să vin săracia de om în sanie, să-l întreb!“

— Opi, omul gemea abia țărându-și când un picior, când altul.

— Hal, fariseule... poftim... duhul mâne-ta... su-mai repede, pierd vremea... Străinul gemu ca'ntr'un canon, scrâșni, se cuibări în fân. Înainte, se deslușeau luminițele Udeștilor. Hărănău câinii, se repezeau zăpăind la porți, spe-riai de sania care trecea printre case ca o nălucă a înserării: „Îl duc drept la postul de jandarmi!“ se hea avu... se poate minte animală...“

Sania urcă delurosu Bulboanel, coti la podul sco-lit. În fața casei poștești suna în brazi un vânt larg. Calul se opri sfiorând. Tăviță îl unse zdravăn spină-re, gonind mai departe.

Abia când zări felinarul chior din fața postului, soldatul se foi îngrijorat în fundul saniei, se opini să sară jos, simțind primejdia. Dar cum să sară, cu picioarele carne vie? Tot atăta, orice l se întâmpla, numai să-și poată lepăda ciubotele, să se întindă lângă vro sobă caldă, s'adoarmă... și să doarmă cât mun-ții. Sania trase în ograda postului, Brici leși în prag cu pușca în mână. El cunoscu pe popa Tăviță și, după ce spuse răzând că-l bucură de oaspeți, în-trebă cine-l străinu din fundul saniei.

— Ai să vezi... ai să te crucești... major Brici! Ai s'auzi vești mari... așa cum de multă vreme n'ai mai auzit... Hei, fariseule, am ajuns!

Sezuli străinul îl apucă de-o mână și mai a-po-impună cu Brici, îl duseră de subțorii într-o încăpere. Brici, dându-și seama că a ajutat la mers un soldat, un mărțan, un păduchios, sări trei pași înapoi:

— Cum... milostenia mâne-ta de mărțan... nu poți merge, măi bou! Drept! Ridică-te și bate capita, că te starni Auzi, țărnoiu! De unde vii?

Soldatul, după ce se uită cu dojană la Tăviță, cercă să-și lăpească picioarele, să-și scoată pieptul în fața ochilor buhăit ai majurului. Nu isburi căzu pe un scaun, — și atâta popa cât și jandarmul țăceau pivindu-l. Fața îi fusese pe șome albăstrie, acum bătea în negru, arsă de cine știe ce frig năpraznic. Buzele-i erau umflăte, la nas avea urme vechi de sânge. Ochii îi erau scufundați în fundul capului. Nu mai tremura, căldura îi ostenise genele, vroia să doarmă, își scăpa capul în piept... — Spune că vine dala Don... șosoti popa. Și mai spune că-rupt bolșevicii frontul... că ai noștri fug... vin Rușii... Mă auzi, Todiriță Brici? Spune că vin Rușii... Ia'n desmorțește-l o leacă și întrebă-l... — Ce spune? Întrebă Brici păuc. Că vine cine? Rușii? Poi, pentru vorba asta, îl duc după casă și-l puse... cu mâna mea îl pușc... Cine vine, năi?

— Dintr'un salt se izbi cu amândoi pumnii în făclie adormitului.

— Cine vine? Vin Rușii? Milostenia mâne-ta de bolșevic, stai că-i arăt eu țiel Cine-ai spus că vine?

— De ce mă bați degeaba? Întrebă soldatul, ja-să-mă să dorm... de trei săptămâni fug... am înghețat pe vagoane... prin căruțe... pe drumuri... și toate veneau în fugă... am văzut regiminte întregi moarte de frig... Gherman, când au simțit că frontul pute-a mori, s'au suit în motorizate... pe aici îi-l valea! L-au lăsat la greu tot pe Român — Românii l-au-t-o și el la fugă, dacă văzut ce-a văzut... Dar treaba asta putea rău chiar din început, de cum ne-au înstrănat la Don, la Stalingrad... Acolo, la Don au căpușit Ghermanii o borbă a vânturilor, numai cu Românii... Eram fără ismene pe noi... fără cușme... în niște mantăi de scândură... dracul stiel Degeram în gropi, dărdăiam cu genunchii la gura, nemții aveau șube și sobile, erau îmbrăcați ca urșii... Stăteau la cantona-mente calde... cântau... Dacă'm oblicat așa, noi tu, narii am știut ce-avem de făcut! Când era gerul mai zdravăn ne-am turnat apă 'n ciubote... năi! În caltea să n'inghețe picioarele, numai să scăpăm!... Ce-avem noi cu borta vânturilor dela Don?

Soldatul tăcu — se uită speriat la ochii măriti ai majurului, la ochii de vulpe ai lui Tăviță.

— Aista-i adevărul adevărat, pe sânta cruce!

merge, măi bou! Drept! Ridică-te și bate capita, că te starni Auzi, țărnoiu! De unde vii?

Soldatul, după ce se uită cu dojană la Tăviță, cercă să-și lăpească picioarele, să-și scoată pieptul în fața ochilor buhăit ai majurului. Nu isburi căzu pe un scaun, — și atâta popa cât și jandarmul țăceau pivindu-l. Fața îi fusese pe șome albăstrie, acum bătea în negru, arsă de cine știe ce frig năpraznic. Buzele-i erau umflăte, la nas avea urme vechi de sânge. Ochii îi erau scufundați în fundul capului. Nu mai tremura, căldura îi ostenise genele, vroia să doarmă, își scăpa capul în piept... — Spune că vine dala Don... șosoti popa. Și mai spune că-rupt bolșevicii frontul... că ai noștri fug... vin Rușii... Mă auzi, Todiriță Brici? Spune că vin Rușii... Ia'n desmorțește-l o leacă și întrebă-l... — Ce spune? Întrebă Brici păuc. Că vine cine? Rușii? Poi, pentru vorba asta, îl duc după casă și-l puse... cu mâna mea îl pușc... Cine vine, năi?

— Dintr'un salt se izbi cu amândoi pumnii în făclie adormitului.

— Cine vine? Vin Rușii? Milostenia mâne-ta de bolșevic, stai că-i arăt eu țiel Cine-ai spus că vine?

— De ce mă bați degeaba? Întrebă soldatul, ja-să-mă să dorm... de trei săptămâni fug... am înghețat pe vagoane... prin căruțe... pe drumuri... și toate veneau în fugă... am văzut regiminte întregi moarte de frig... Gherman, când au simțit că frontul pute-a mori, s'au suit în motorizate... pe aici îi-l valea! L-au lăsat la greu tot pe Român — Românii l-au-t-o și el la fugă, dacă văzut ce-a văzut... Dar treaba asta putea rău chiar din început, de cum ne-au înstrănat la Don, la Stalingrad... Acolo, la Don au căpușit Ghermanii o borbă a vânturilor, numai cu Românii... Eram fără ismene pe noi... fără cușme... în niște mantăi de scândură... dracul stiel Degeram în gropi, dărdăiam cu genunchii la gura, nemții aveau șube și sobile, erau îmbrăcați ca urșii... Stăteau la cantona-mente calde... cântau... Dacă'm oblicat așa, noi tu, narii am știut ce-avem de făcut! Când era gerul mai zdravăn ne-am turnat apă 'n ciubote... năi! În caltea să n'inghețe picioarele, numai să scăpăm!... Ce-avem noi cu borta vânturilor dela Don?

Soldatul tăcu — se uită speriat la ochii măriti ai majurului, la ochii de vulpe ai lui Tăviță.

— Aista-i adevărul adevărat, pe sânta cruce!

— De ce mă bați degeaba? Întrebă soldatul, ja-să-mă să dorm... de trei săptămâni fug... am înghețat pe vagoane... prin căruțe... pe drumuri... și toate veneau în fugă... am văzut regiminte întregi moarte de frig... Gherman, când au simțit că frontul pute-a mori, s'au suit în motorizate... pe aici îi-l valea! L-au lăsat la greu tot pe Român — Românii l-au-t-o și el la fugă, dacă văzut ce-a văzut... Dar treaba asta putea rău chiar din început, de cum ne-au înstrănat la Don, la Stalingrad... Acolo, la Don au căpușit Ghermanii o borbă a vânturilor, numai cu Românii... Eram fără ismene pe noi... fără cușme... în niște mantăi de scândură... dracul stiel Degeram în gropi, dărdăiam cu genunchii la gura, nemții aveau șube și sobile, erau îmbrăcați ca urșii... Stăteau la cantona-mente calde... cântau... Dacă'm oblicat așa, noi tu, narii am știut ce-avem de făcut! Când era gerul mai zdravăn ne-am turnat apă 'n ciubote... năi! În caltea să n'inghețe picioarele, numai să scăpăm!... Ce-avem noi cu borta vânturilor dela Don?

Soldatul tăcu — se uită speriat la ochii măriti ai majurului, la ochii de vulpe ai lui Tăviță.

— Aista-i adevărul adevărat, pe sânta cruce!

— De ce mă bați degeaba? Întrebă soldatul, ja-să-mă să dorm... de trei săptămâni fug... am înghețat pe vagoane... prin căruțe... pe drumuri... și toate veneau în fugă... am văzut regiminte întregi moarte de frig... Gherman, când au simțit că frontul pute-a mori, s'au suit în motorizate... pe aici îi-l valea! L-au lăsat la greu tot pe Român — Românii l-au-t-o și el la fugă, dacă văzut ce-a văzut... Dar treaba asta putea rău chiar din început, de cum ne-au înstrănat la Don, la Stalingrad... Acolo, la Don au căpușit Ghermanii o borbă a vânturilor, numai cu Românii... Eram fără ismene pe noi... fără cușme... în niște mantăi de scândură... dracul stiel Degeram în gropi, dărdăiam cu genunchii la gura, nemții aveau șube și sobile, erau îmbrăcați ca urșii... Stăteau la cantona-mente calde... cântau... Dacă'm oblicat așa, noi tu, narii am știut ce-avem de făcut! Când era gerul mai zdravăn ne-am turnat apă 'n ciubote... năi! În caltea să n'inghețe picioarele, numai să scăpăm!... Ce-avem noi cu borta vânturilor dela Don?

Soldatul tăcu — se uită speriat la ochii măriti ai majurului, la ochii de vulpe ai lui Tăviță.

— Aista-i adevărul adevărat, pe sânta cruce!

— De ce mă bați degeaba? Întrebă soldatul, ja-să-mă să dorm... de trei săptămâni fug... am înghețat pe vagoane... prin căruțe... pe drumuri... și toate veneau în fugă... am văzut regiminte întregi moarte de frig... Gherman, când au simțit că frontul pute-a mori, s'au suit în motorizate... pe aici îi-l valea! L-au lăsat la greu tot pe Român — Românii l-au-t-o și el la fugă, dacă văzut ce-a văzut... Dar treaba asta putea rău chiar din început, de cum ne-au înstrănat la Don, la Stalingrad... Acolo, la Don au căpușit Ghermanii o borbă a vânturilor, numai cu Românii... Eram fără ismene pe noi... fără cușme... în niște mantăi de scândură... dracul stiel Degeram în gropi, dărdăiam cu genunchii la gura, nemții aveau șube și sobile, erau îmbrăcați ca urșii... Stăteau la cantona-mente calde... cântau... Dacă'm oblicat așa, noi tu, narii am știut ce-avem de făcut! Când era gerul mai zdravăn ne-am turnat apă 'n ciubote... năi! În caltea să n'inghețe picioarele, numai să scăpăm!... Ce-avem noi cu borta vânturilor dela Don?

Soldatul tăcu — se uită speriat la ochii măriti ai majurului, la ochii de vulpe ai lui Tăviță.

— Aista-i adevărul adevărat, pe sânta cruce!

— De ce mă bați degeaba? Întrebă soldatul, ja-să-mă să dorm... de trei săptămâni fug... am înghețat pe vagoane... prin căruțe... pe drumuri... și toate veneau în fugă... am văzut regiminte întregi moarte de frig... Gherman, când au simțit că frontul pute-a mori, s'au suit în motorizate... pe aici îi-l valea! L-au lăsat la greu tot pe Român — Românii l-au-t-o și el la fugă, dacă văzut ce-a văzut... Dar treaba asta putea rău chiar din început, de cum ne-au înstrănat la Don, la Stalingrad... Acolo, la Don au căpușit Ghermanii o borbă a vânturilor, numai cu Românii... Eram fără ismene pe noi... fără cușme... în niște mantăi de scândură... dracul stiel Degeram în gropi, dărdăiam cu genunchii la gura, nemții aveau șube și sobile, erau îmbrăcați ca urșii... Stăteau la cantona-mente calde... cântau... Dacă'm oblicat așa, noi tu, narii am știut ce-avem de făcut! Când era gerul mai zdravăn ne-am turnat apă 'n ciubote... năi! În caltea să n'inghețe picioarele, numai să scăpăm!... Ce-avem noi cu borta vânturilor dela Don?

Soldatul tăcu — se uită speriat la ochii măriti ai majurului, la ochii de vulpe ai lui Tăviță.

— Aista-i adevărul adevărat, pe sânta cruce!

— De ce mă bați degeaba? Întrebă soldatul, ja-să-mă să dorm... de trei săptămâni fug... am înghețat pe vagoane... prin căruțe... pe drumuri... și toate veneau în fugă... am văzut regiminte întregi moarte de frig... Gherman, când au simțit că frontul pute-a mori, s'au suit în motorizate... pe aici îi-l valea! L-au lăsat la greu tot pe Român — Românii l-au-t-o și el la fugă, dacă văzut ce-a văzut... Dar treaba asta putea rău chiar din început, de cum ne-au înstrănat la Don, la Stalingrad... Acolo, la Don au căpușit Ghermanii o borbă a vânturilor, numai cu Românii... Eram fără ismene pe noi... fără cușme... în niște mantăi de scândură... dracul stiel Degeram în gropi, dărdăiam cu genunchii la gura, nemții aveau șube și sobile, erau îmbrăcați ca urșii... Stăteau la cantona-mente calde... cântau... Dacă'm oblicat așa, noi tu, narii am știut ce-avem de făcut! Când era gerul mai zdravăn ne-am turnat apă 'n ciubote... năi! În caltea să n'inghețe picioarele, numai să scăpăm!... Ce-avem noi cu borta vânturilor dela Don?

Soldatul tăcu — se uită speriat la ochii măriti ai majurului, la ochii de vulpe ai lui Tăviță.

— Aista-i adevărul adevărat, pe sânta cruce!

— De ce mă bați degeaba? Întrebă soldatul, ja-să-mă să dorm... de trei săptămâni fug... am înghețat pe vagoane... prin căruțe... pe drumuri... și toate veneau în fugă... am văzut regiminte întregi moarte de frig... Gherman, când au simțit că frontul pute-a mori, s'au suit în motorizate... pe aici îi-l valea! L-au lăsat la greu tot pe Român — Românii l-au-t-o și el la fugă, dacă văzut ce-a văzut... Dar treaba asta putea rău chiar din început, de cum ne-au înstrănat la Don, la Stalingrad... Acolo, la Don au căpușit Ghermanii o borbă a vânturilor, numai cu Românii... Eram fără ismene pe noi... fără cușme... în niște mantăi de scândură... dracul stiel Degeram în gropi, dărdăiam cu genunchii la gura, nemții aveau șube și sobile, erau îmbrăcați ca urșii... Stăteau la cantona-mente calde... cântau... Dacă'm oblicat așa, noi tu, narii am știut ce-avem de făcut! Când era gerul mai zdravăn ne-am turnat apă 'n ciubote... năi! În caltea să n'inghețe picioarele, numai să scăpăm!... Ce-avem noi cu borta vânturilor dela Don?

Soldatul tăcu — se uită speriat la ochii măriti ai majurului, la ochii de vulpe ai lui Tăviță.

— Aista-i adevărul adevărat, pe sânta cruce!

— De ce mă bați degeaba? Întrebă soldatul, ja-să-mă să dorm... de trei săptămâni fug... am înghețat pe vagoane... prin căruțe... pe drumuri... și toate veneau în fugă... am văzut regiminte întregi moarte de frig... Gherman, când au simțit că frontul pute-a mori, s'au suit în motorizate... pe aici îi-l valea! L-au lăsat la greu tot pe Român — Românii l-au-t-o și el la fugă, dacă văzut ce-a văzut... Dar treaba asta putea rău chiar din început, de cum ne-au înstrănat la Don, la Stalingrad... Acolo, la Don au căpușit Ghermanii o borbă a vânturilor, numai cu Românii... Eram fără ismene pe noi... fără cușme... în niște mantăi de scândură... dracul stiel Degeram în gropi, dărdăiam cu genunchii la gura, nemții aveau șube și sobile, erau îmbrăcați ca urșii... Stăteau la cantona-mente calde... cântau... Dacă'm oblicat așa, noi tu, narii am știut ce-avem de făcut! Când era gerul mai zdravăn ne-am turnat apă 'n ciubote... năi! În caltea să n'inghețe picioarele, numai să scăpăm!... Ce-avem noi cu borta vânturilor dela Don?

Soldatul tăcu — se uită speriat la ochii măriti ai majurului, la ochii de vulpe ai lui Tăviță.

— Aista-i adevărul adevărat, pe sânta cruce!

— De ce mă bați degeaba? Întrebă soldatul, ja-să-mă să dorm... de trei săptămâni fug... am înghețat pe vagoane... prin căruțe... pe drumuri... și toate veneau în fugă... am văzut regiminte întregi moarte de frig... Gherman, când au simțit că frontul pute-a mori, s'au suit în motorizate... pe aici îi-l valea! L-au lăsat la greu tot pe Român — Românii l-au-t-o și el la fugă, dacă văzut ce-a văzut... Dar treaba asta putea rău chiar din început, de cum ne-au înstrănat la Don, la Stalingrad... Acolo, la Don au căpușit Ghermanii o borbă a vânturilor, numai cu Românii... Eram fără ismene pe noi... fără cușme... în niște mantăi de scândură... dracul stiel Degeram în gropi, dărdăiam cu genunchii la gura, nemții aveau șube și sobile, erau îmbrăcați ca urșii... Stăteau la cantona-mente calde... cântau... Dacă'm oblicat așa, noi tu, narii am știut ce-avem de făcut! Când era gerul mai zdravăn ne-am turnat apă 'n ciubote... năi! În caltea să n'inghețe picioarele, numai să scăpăm!... Ce-avem noi cu borta vânturilor dela Don?

Soldatul tăcu — se uită speriat la ochii măriti ai majurului, la ochii de vulpe ai lui Tăviță.

— Aista-i adevărul adevărat, pe sânta cruce!

— De ce mă bați degeaba? Întrebă soldatul, ja-să-mă să dorm... de trei săptămâni fug... am înghețat pe vagoane... prin căruțe... pe drumuri... și toate veneau în fugă... am văzut regiminte întregi moarte de frig... Gherman, când au simțit că frontul pute-a mori, s'au suit în motorizate... pe aici îi-l valea! L-au lăsat la greu tot pe Român — Românii l-au-t-o și el la fugă, dacă văzut ce-a văzut... Dar treaba asta putea rău chiar din început, de cum ne-au înstrănat la Don, la Stalingrad... Acolo, la Don au căpușit Ghermanii o borbă a vânturilor, numai cu Românii... Eram fără ismene pe noi... fără cușme... în niște mantăi de scândură... dracul stiel Degeram în gropi, dărdăiam cu genunchii la gura, nemții aveau șube și sobile, erau îmbrăcați ca urșii... Stăteau la cantona-mente calde... cântau... Dacă'm oblicat așa, noi tu, narii am știut ce-avem de făcut! Când era gerul mai zdravăn ne-am turnat apă 'n ciubote... năi! În caltea să n'inghețe picioarele, numai să scăpăm!... Ce-avem noi cu borta vânturilor dela Don?

Soldatul tăcu — se uită speriat la ochii măriti ai majurului, la ochii de vulpe ai lui Tăviță.

— Aista-i adevărul adevărat, pe sânta cruce!

— De ce mă bați degeaba? Întrebă soldatul, ja-să-mă să dorm... de trei săptămâni fug... am înghețat pe vagoane... prin căruțe... pe drumuri... și toate veneau în fugă... am văzut regiminte întregi moarte de frig... Gherman, când au simțit că frontul pute-a mori, s'au suit în motorizate... pe aici îi-l valea! L-au lăsat la greu tot pe Român — Românii l-au-t-o și el la fugă, dacă văzut ce-a văzut... Dar treaba asta putea rău chiar din început, de cum ne-au înstrănat la Don, la Stalingrad... Acolo, la Don au căpușit Ghermanii o borbă a vânturilor, numai cu Românii... Eram fără ismene pe noi... fără cușme... în niște mantăi de scândură... dracul stiel Degeram în gropi, dărdăiam cu genunchii la gura, nemții aveau șube și sobile, erau îmbrăcați ca urșii... Stăteau la cantona-mente calde... cântau... Dacă'm oblicat așa, noi tu, narii am știut ce-avem de făcut! Când era gerul mai zdravăn ne-am turnat apă 'n ciubote... năi! În caltea să n'inghețe picioarele, numai să scăpăm!... Ce-avem noi cu borta vânturilor dela Don?

Soldatul tăcu — se uită speriat la ochii măriti ai majurului, la ochii de vulpe ai lui Tăviță.

— Aista-i adevărul adevărat, pe sânta cruce!

— De ce mă bați degeaba? Întrebă soldatul, ja-să-mă să dorm... de trei săptămâni fug... am înghețat pe vagoane... prin căruțe... pe drumuri... și toate veneau în fugă... am văzut regiminte întregi moarte de frig... Gherman, când au simțit că frontul pute-a mori, s'au suit în motorizate... pe aici îi-l valea! L-au lăsat la greu tot pe Român — Românii l-au-t-o și el la fugă, dacă văzut ce-a văzut... Dar treaba asta putea rău chiar din început, de cum ne-au înstrănat la Don, la Stalingrad... Acolo, la Don au căpușit Ghermanii o borbă a vânturilor, numai cu Românii... Eram fără ismene pe noi... fără cușme... în niște mantăi de scândură... dracul stiel Degeram în gropi, dărdăiam cu genunchii la gura, nemții aveau șube și sobile, erau îmbrăcați ca urșii... Stăteau la cantona-mente calde... cântau... Dacă'm oblicat așa, noi tu, narii am știut ce-avem de făcut! Când era gerul mai zdravăn ne-am turnat apă 'n ciubote... năi! În caltea să n'inghețe picioarele, numai să scăpăm!... Ce-avem noi cu borta vânturilor dela Don?

Soldatul tăcu — se uită speriat la ochii măriti ai majurului, la ochii de vulpe ai lui Tăviță.

— Aista-i adevărul adevărat, pe sânta cruce!

Fragment din „Negura“ vol II de EUSEBIU CAMILAR

ne-ta de fariseu! sudu popa și mai unse spina calului cu un bici tăpan. Aleargă, fariseu! tot oviți! Că ce-am câștigat eu azi, să aibă dușmanii! Nici o gură de fân nu pot cumpăra cu banul mortului!

— Dar ce umbră să-i fi iese în drum? Lup nu poate fi... nu fi vr'un dușman, vr'un cal! care l pândeste la întoarcere? Era o mogață de-a călărașă mână. Struni scurt, calul se ridică în două picioare sfiorând în draci.

— Cine ești... ce vrei, măi? răci pot, și drumul îl răspunde în niște mormălturi abea înțelese: — Fii bun... îndură-te... Sunt cu picioarele înghețate... Am înghețat la Don... Ia-mă în sanie... — Așa... ai înghețat... unde? La Don? Popo! eu te-am trimis acolo, măi? Feri din drumul calului, că te ard... te ard... să mă pomenesc câte zile-l aveai Cum ai înghețat la Don? Îi fă dormit în post, blestemă-tule!

— Nu, om bun! Acolo la Don au înghețat mil de suflete. Bine că s'a spart frontul mai repede... Ehi! Mare cumpă! Și Rușii vin... vin... — Cine? Ce ești nebun? Unde vin Rușii? — Vin, om bun! Au spart frontul... a căzut Donul... Stalingradul... și Rușii vin... vin cu motoriza-tele... — Tu, măi omule, trebuie să fii nebun! Unde? Care Ruși?

— Rușii, omule! Bolșevicii... Nimeni nu-l mai poate opri! Ai văzut vr'odată cum se prăbusește muntele? Se cutremură, stâncile prind a se prăvăli... așa s'au prăbușit el peste frontul german... — „Poate mă cunoaște, mă ști că mi-l frică de bo-l... sevic... vrea să mă sperie...“ se socoti popa și prinse fața pământie a străinului în raza verze a ochilor lui de vulne.

— Astea să le spu mâne-ta, măi... strigă el și dădu vânt calului, lăsând omul în urmă. „Bolșevicii... auzi... cum au să vie bolșevicii? I-au strâns nemții într'un clește... cum au să vie? Ce tot bate din bot omul ăsta. Astă-nseamnă că au venit la putere comunistii... calcă-mă? Ar trebui spus lui Brici... chiar am să-l spun lui Brici, să-l iasa înaintea, să-l zdrobească făclie... să nu mai bage lum-ea-n boale cu vorbe de clac!“

— Dar, oricât se socotea, în minte îi răsărea o întie-bare grozavă: „Dar dacă totuși e-adevărat? Ce s'ar alege din popa lui? El, las-o dracului de popa că și-lasă-i juncă slabă! Ce s'ar alege din lefușoara lui, dacă vin calicii la putere? Ar mai avea el lefușoară? Ia'n să vin săracia de om în sanie, să-l întreb!“

— Opi, omul gemea abia țărându-și când un picior, când altul.

— Hal, fariseule... poftim... duhul mâne-ta... su-mai repede, pierd vremea... Străinul gemu ca'ntr'un canon, scrâșni, se cuibări în fân. Înainte, se deslușeau luminițele Udeștilor. Hărănău câinii, se repezeau zăpăind la porți, spe-riai de sania care trecea printre case ca o nălucă a înserării: „Îl duc drept la postul de jandarmi!“ se hea avu... se poate minte animală...“

Sania urcă delurosu Bulboanel, coti la podul sco-lit. În fața casei poștești suna în brazi un vânt larg. Calul se opri sfiorând. Tăviță îl unse zdrav

Spre Uniunea Sovietică se îndreaptă privirile oamenilor înaintați din întreaga lume, care privesc Țara Socialismului ca o întrupare a viitorului omenirii, ca o speranță și un reazim al tuturor forțelor progresiste.

Al. Fadeev

Pentru negresa Margaret Snell James din New-York Țara Socialismului este singura speranță

Margaret Snell James, din New-York, Spence Street 44, a adresat o scrisoare revistei „Timpuri Noi” din care extragem următoarele pasaje: „Sunt negresă și am 19 ani. Soțul meu este invalid de pe urma celui de al doilea război mondial. Am o fiică de cinci luni. În prezent, soțul meu n-are de lucru, ca cea mai mare parte a fostilor combatanți albi sau negri, domiciliați în Buffalo. Locuim într-un ghetto numit: „al cincilea arondisment”, unde sunt obligați să stea negrii și evreii săraci.

Csele acestui cartier sunt cocoabe dărmate, ținute într-o stare de îngrozitoare insalubritate. Copiii trăiesc laolaltă cu goșolanii în gropile care ne tin loc de locuință. În același timp chiriiile de aici sunt cele mai ridicate din oraș...”

„Dar nu trebuie să ne pierdem speranța. Există în această lume un loc unde umanitatea este lege — și oprită deviza. Știu că în marea noastră țară negrii este considerat ca o ființă omenescă, că ei nu este dispre-

țu. Căuza pielii sale colorate, că ei este apreciat după calitățile sale. Tu să-mi exprimi sincera mea dragoste față de conducătorii țării noastre, țara care luptă neobosit pentru pace”.

**Voi ne dați curajul
de a învinge disperarea**

„Forța oam... ietici stă nu nu. mal în luma... lău de curaj, ea e purtată și în... silele de milioane de asupriți din lumea întreagă. Voi sunteți pentru acești oameni speranța care îi înalță, pentru că le dați curajul de a învinge disperarea, de a se elibera de asuprirea care domnește în lumea capitalistă.”

Savantul englez
J. D. BERNAL

**E o fericire să trăiești
într-o țară ca Uniunea
Sovietică!**

**Ce gândește un țaran
kurd din Iran**

În Iran trăiesc în mizerie exploatați sângeros peste un milion de

curzi, de funcționari iranieni venali și de agenți englezi și americani.

Sayed Mirza, unul din acești curzi, a declarat gazetarului V. Stepanov, cu prilejul unei vizite pe care acesta a făcut-o în Kurdistanul iranian:

„E o fericire să trăiești într-o țară ca a noastră. Noi am văzut armata noastră. În ea sunt ruși, ucrainieni, azerbaidžani. Niciunul nu-și bate joc de celălalt, nici nu-i umilește. E atât de bine la noi...”

**Pilda Uniunii Sovietice
incurajează popoarele
în lupta împotriva exploatării
capitaliste**

În fiecare seară, zeci de mii de oameni din Rio de Janeiro și din San Paolo ascultă pe ascuns transmisiunile dela Moscova.

„Noi vrem să cunoaștem adevărul, a spus unul din aceștia ziaristului sovietic J. Alexandrovici în trecere prin Brazilia. Auzind cum Uniunea Sovietică apără pacea, libertatea și democrația, noi simțim cum se mărește forța noastră în lupta împotriva reacțiunii care îndăbușă independența noastră”.

**Un țaran abisinian descoperă
țara traiului fericit și a
dreptății**

În vremea războiului laș de agresiune al mercenarilor lui Mussolini împotriva Abisiniiei, un corp sanitar sovietic a venit în această țară pentru a ajuta poporul etiopian.

Iată ce scriau etiopienii, după ce corpul sanitar și-a terminat misiunea:

„Ei nu aveau nevoie de pământ, ei nu aveau nevoie de decorații și distincții.

Pe ei nu-i interesa aurul din provincia Kaffa, nici fildeșul elefantilor, nici bogata Abisiniie, nici turmele. Ei au slujit o cauză dreaptă și faima lor, faima „hachimilor” (medicilor) din Moscova a început să fie cunoscută, departe, dincolo de zidurile Adis Abebei”.

Un țaran etiopian, după ce vizitase spitalul sovietic permanent din Adis Abeba și expoziția sovietică din strada Patrioților, exclamă:

„Uniunea Sovietică este țara traiului fericit, este țara dreptății”.

**Uniunea Sovietică luptă
pentru tot ce reprezintă
progres**

Uniunea Sovietică luptă pentru tot ce reprezintă progres; pentru justiție și egalitate între națiuni; pentru desființarea exploatării omului de către om; pentru o ordine socială și economică mai justă și nobilă... De partea URSS sunt lumina și progresul, de cealaltă parte sunt obscurantismul și corupția reacțiunii, selavia și moartea. Luptând pentru propria sa libertate socialistă Uniunea Sovietică luptă și pentru noi.

HEWLETT JOHNSON
Decan de Canterbury

**Nu vom uita niciodată
că Stalin și Armata Sovietică
ne-au eliberat**

Tcho Hi Min este un raționalizator de frunte al uzinelor din Heugnam (Coreea de Nord).

El a declarat unui gazetar: „Nu vom uita niciodată că Stalin și Armata Sovietică au eliberat poporul coreean. Astăzi muncitorii sunt stăpânii pământului lor, al uzinelor lor.

Americanii și trădătorul Li Siung Man ar vrea să ne pună iar jugul, să ne jefuiască uzinele, libertatea și viitorul. Asia nu se va întâmpla! Prietenia care ne leagă de marea Uniunea Sovietică este indestructibilă. Noi nu vom vinde nimănui viața noastră fericită, nici viitorul nostru.”

**Un război împotriva Uniunii
Sovietice este pentru francezi
ceva de neconceput**

Jeanette și Viviane Thebaud din Meudon (Franța), al căror tată a murit în urma torturilor la care l-au supus nazistii și a căror mamă a fost deportată, scriu:

„Francezii știu prea bine că jertfele și eroismul popoarelor din Uniunea Sovietică au dus la eliberarea noastră; un război împotriva acestei mari țări ar fi un lucru monstruos, iar pentru francezi ceva de neconceput”.

**NUMELE TOVARĂȘULUI STALIN ESTE STINDARDUL
LUPTEI MONDIALE PENTRU PACE,
IMPOTRIVA AȚĂȚĂTORILOR LA RĂZBOI**

„Noi suntem pentru pace și apărăm cauza păcii. Dar noi nu ne temem de amenințări și suntem gata să răspundem cu lovituri, la loviturile provocatorilor la război”.

I. V. STALIN

MIHU DRAGOMIR

N A N I

Dormi copil și somnul leagă
cântecul meu lin de leagăn.
Stela'n cer au clipocit,
dormi, copile, liniștit.

Pentru boful tău de vis
rânjet lacom s'a deschis,
zâmbetul mijind pe buze
e pândit dintre obuze,
degetelor jucăușe
le tocmesc unii cătușe.
Pân'la fine, de departe,
lupă hăuie a moarte.

Dormi, copile, fără frică,
steaua roșie se ridică,
cei ce-urase surășul tău
n-au să-ți facă nici un rău.
Dormi copile și visează,
Stalin somnul ți-l veghează.

Stalin stie că'n păduri
dau tărcoale lupii suri,
din apus colții simtind
și tu dormi aici, zâmbind.

(Din volumul de poeme „LUPȚAM PENTRU PACE”,
apărut în Editura pentru Literatură și Artă a Uniunii
Scriitorilor din R.P.R.).

Mâna lui pe pleoape-ți trece,
visul fraged ți-l petrece,
pentru tine-i boare caldă,
pentru lupi, pârjol și spadă.

Dormi, copile, crești voinic,
lupul nu poate nimic,
dormi ușor, să nu te sperii,
tata are frați puzderii
și din toată lumea largă
vom izbi în haita neagră.

Haide, puful tatii, nani,
nu te vor răpi dușmanii,
dormi cuminte și visează,
Stalin somnul ți-l veghează
și pe munții vorbeli lui
într-o zi al să te sui
și'mprejur, cât vei privi
pui de lup nu va mai fi.

Haide, puful tatii, nani,
ți-l păzim noi bine anii.

ANGLIA

Dorința maselor muncitoare din Anglia de a strânge legăturile cu Uniunea Sovietică a fost exprimată cu entuziasm la Congresul „Pentru Pace, relații comerciale și prietenie cu U.R.S.S.”, organizat vara aceasta de către asociația „Anglia-U.R.S.S.” și de către sindicatele britanice.

În același timp, asociația „Scoția-U.R.S.S.” convoacă mari meetinguri sub lozincă „Pentru prietenia, colaborarea și pacea cu URSS”.

ARGENTINA

În grelele condiții ale tiraniei politiste a lui Peron, poporul argentinian găsește totuși mijloace spre a-și exprima dragostea sa față de Uniunea Sovietică. „Cercul Prietenilor U.R.S.S. — Anibal Ponce” organizează cursuri de limba rusă, precum și conferințe care aduc la cunoștința opiniei publice argentinene realizările din Țara Socialismului.

AUSTRIA

„Asociația pentru strângerea legăturilor culturale și comerciale cu Uniunea Sovietică” a devenit cu timpul o organizație de masă, numărul membrilor ei crescând pe zi ce trece. Munca de agitație și propagandă a Asociației se duce prin 25 de secretariate regionale, care dispun de biblioteci, săli de conferințe, organizează expoziții documentare și festivaluri de artă, popularizând astfel viața popoarelor sovietice sub toate aspectele ei.

BULGARIA

Cercul Asociațiilor Bulgaro-Sovietice are un milion de membri și 3.500 de secțiuni în toate orașele și satele țării. Anual se țin peste 50.000 de conferințe despre realizările Uniunii Sovietice. Săptămânalul Asociației se difuzează în 160 mii exemplare, iar expozițiile organizate de ea au fost frecventate de circa 5 milioane vizitatori. Biblioteca din Sofia a Asociației Bulgaro-Sovietice, are un fond de peste

100.000 de tipărituri oglindind aspecte din toate ramurile de activitate ale Uniunii Sovietice.

CEHOSLOVACIA

Miscarea „Prietenilor Uniunii Sovietice” are o tradiție glorioasă de peste douăzeci de ani. După eliberarea țării, Asociația de prietenie „Cehoslovacia-U.R.S.S.” a devenit una din cele mai mari instituții de Stat. Ea are azi peste 550.000 de membri individuali, grupați în 4000 de organizații locale și circa 1 milioane de membri grupați în circula de muncă. Asociația editează o revistă săptămânală ilustrată care are un tiraj de 100.000 exemplare.

Asociația pentru strângerea legăturilor între China și URSS a luat ființă la Peking, cu sprijinul văduvei lui Sun Yat Sen, al lui Liu Shao Lai, Ciu En Lai și a peste 600 de delegați, reprezentând partidul și organizațiile democratice și populare. Decalarea de constituire spune:

„Asociația va folosi experiența dobândită în Uniunea Sovietică în domeniul reconstrucției naționale, în domeniul științei și tehnologiei sovietice și va întări legăturile de prietenie cu Marea Țară a Socialismului în lupta pentru o pace trainică”.

FRANȚA

Asociația „France-U.R.S.S.” este expresia fidelă a iubirii ce o poartă Uniunii Sovietice masele populare franceze. La cel de al IV-lea Congres care s'a desfășurat sub lozincă „Pacea se poate câștiga prin consolidarea prieteniei franco-sovietice”, președintele Asociației, eminentul savant Fr. Joliot Curie a declarat: „Exemplul Uniunii Sovietice ne dă încrederea că vom reuși să unim toate forțele păcii pentru a construi o lume nouă, mai bună și mai dreaptă”.

Activitatea Asociației „France-U.R.S.S.” se desfășoară cu putere în cluda opreștirilor și dificultă-

ASOCIAȚIILE DE PRIETENIE CU U. R. S. S. EXPRESIE A DRAGOSTEI POPOARELOR FAȚĂ DE ȚARA SOCIALISMULUI

Asemenei activități pe care o desfășoară în țara noastră, zând realizările uriașe ale Patriei Socialismului. „ARLUS” — în toate țările asociațiile de prietenie cu U.R.S.S. dau un sprijin activ luptei pentru pace, popularizând aceste asociații.

lor pe care le face guvernul marxistizat. Tot mai mulți oameni ai muncii se grupează în jurul Asociației exprimând astfel marea lor dragoste pentru Patria Socialismului victorios.

În toate țările și în zeci de limbi, reviste ale asociațiilor de prietenie cu U.R.S.S. oglindesc dragostea oamenilor muncii pentru Uniunea Sovietică și Marele Stalin.

INDONEZIA

Poporul indonezian a înțeles că lupta sa de eliberare este strâns legată de lăgărul păcii și al democrației, condus de Uniunea Sovietică. Concretizarea dragostei și recunoștinței pe care o poartă Uniunii Sovietice acest popor o reprezintă Asociația de prietenie sovieto-indoneziană. Intemeiată în 1948, Asociația întrunește astăzi un număr de peste o sută de mii de membri din toate colțurile țării.

ITALIA

Asociația „Italia-U.R.S.S.” are filiale în toate regiunile țării. Sub auspiciile acestei asociații va avea loc între 9 Octombrie și 7 Noiembrie Luna prieteniei italo-sovietice. Între 23-25 Octombrie se va ține la Torino, Congresul Național al prietenilor Uniunii Sovietice. Bugetul Asociației „Italia-U.R.S.S.” anuntă instituirea unui premiu de 50.000 lire pentru cea mai frumoasă manifestare în întâmpinarea Congresului.

ISRAEL

La cel de-al III-lea Congres al Asociației pentru strângerea legăturilor de prietenie între Uniunea Sovietică și Statul Israel, au participat 399 de delegați reprezentând 110 filiale ale Asociației, filiale răspândite în toate colțurile țării.

PAKISTAN

La 25 August s'a ținut la Karachi ge dinta de organizare a Asociației „Prietenii Uniunii Sovietice din Pakistan”, în cadrul căreia s'a hotărât ca Asociația să poarte numele de „Asociația culturală Pakista-U.R.S.S.”, alegându-se în același timp Comitetul permanent.

POLONIA

La Katowice a avut loc Conferința anuală a „Asociației Polono-Sovietice”. Conferința s'a desfășurat sub lozincă: „Prietenia cu URSS,

ajutorul dat de URSS și exemplul Uniunii Sovietice — sursele victoriei noastre!”

Președintele Asociației, ministrul justiției Swentkowski a arătat că „Prietenia dintre Republica Polonă și Uniunea Sovietică stă la baza construirii socialismului în Polonia”. Așa se explică marea dragoste pe care oamenii muncii din Republica Polonă o manifestă față de glorioasele popoare sovietice care au eliberat de sub nazisti Polonia și care astăzi nu prețuiește să acorde cel mai larg sprijin acestei țări.

STATELE-UNITE

„Asociația pentru prietenia americano-sovietică” se alătură luptei organizațiilor progresiste din Statele Unite, împotriva războiului și pentru buna înțelegere cu U.R.S.S. În urma eforturilor neprecupețite în lupta pentru pace și pentru prietenia cu Uniunea Sovietică, Asociația a fost trecută pe lista neagră a așa ziselor „organizații subversive”. Listă alcătuită de procurorul general al Statelor Unite, în cluda teroarei la care sunt supuși membrii Asociației de către regimul Truman, asociația își continuă lupta, spulberând metodele calomniile pe care presa aservită lui Hearst le aruncă împotriva Patriei Socialismului.

UNGARIA

Marele atașament al maselor largi populare ungare pentru Țara Socialismului, pentru țara a cărei glorioasă armată a eliberat Ungaria, pentru țara care astăzi ajută poporul ungar să-și construiască patria sa socialistă se vedește prin multe și variate manifestări. „Asociația Prieteniei ungaro-sovietice”, care și-a început activitatea cu 4 ani în urmă are astăzi peste 1000 de secții, posedă o editură proprie și tipărește anual sute de cărți și broșuri, care sunt repede epuzate.

Săptămâna internațională

de FLORICA ŞELMARU

Nota din 28 Septembrie prin care guvernul Uniunii Sovietice a făcut cunoscut bandei de la Belgrad că Uniunea Sovietică se considera de acum înainte liberă de obligațiile ce decurg din tratatul de prietenie, asistență mutuală și colaborare postbelică încheiat la 11 Aprilie 1945 între U.R.S.S. și Jugoslavia, a fost salutată de oamenii muncii din toată lumea ca o nouă lovitură dată dușmanilor păcii, ai democrației și socialismului, ca o defilivă demascăre a agenților imperialiste de la Belgrad și a stăpânilor ei. Într-adevăr, pe măsură ce trece timpul, dovezile mărunțelor activități de trădare și spionaj pe care ani de-a rândul a desfășurat-o elita lui Tito, se îngroașă, descoperindu-se tot mai multe și mai grave. În inima oamenilor cinstiți din toată lumea o legitimă ură împotriva acestor moștenitori ai feliurilor și ai metodelor hitleriste.

După ce procesul de la Budapesta a scos la iveală vechile legături ale acestei bande în ansamblul ei și ale fiecăruia dintre membrii ei în parte, cu serviciile de spionaj imperialiste, legături care au mers până la tratative cu Hitler în 1943 în vederea unui armistițiu, articolul 10. Pero Popivoda, general major din armata jugoslavă, a desvăluit numeroase fapte care, cunoscute pe vremea, în timpul anilor de război de către partizanii jugoslavi, apar abia astăzi, în lumina evenimentelor recente, în întreaga și acuzatoarea lor semnificație. Aceste fapte nu sunt izolate unele de celelalte, ci se dovedesc a forma un tot, cea mai deasă rețea de crime și trădări ce se poate închipui și care în planurile de răsturnare a democrației populare, în proiectele de invazie armată și de asasinare a fruntașilor comuniști, își găseau odios de firească continuare. Orice om cinstit, cu dragoste de Patrie și de pace, se îngrozește citind lunga înșiruire de monstruoșități care a constituit activitatea actualilor conducători ai Jugoslaviei în timp ce poporul jugoslav lupta eroic pentru eliberarea țării sale.

Fie că este vorba de ordinul de înțelegere a luptelor și de împărtășire, dat în Iulie 1941 de către Djilas și Pjace, partizanii erau curățaseră de ocupanți a aproape întreg Muntenegru, ordin urmat de o ofensivă nazistă, care a avut drept rezultat distrugerii masive, arestări și execuții în masă (au fost uciși câteva mii de partizani); fie că este vorba de tratativele pentru armistițiu, duse cu nemții în 1943 de către Velibit, demascat ulterior, ca agent al spionajului britanic, tratative de pe urma cărora aproape 25.000 de partizani au fost încredințați de ocupanți, iar peste 10.000 au pierit (dintre aceștia 4500 de răniți uciși de nemți sau care s-au sinucis pentru a nu cădea în mâinile nazistilor); fie că este vorba de cele ce s-au petrecut în 1944 când un detașament de pașăuștii germani, fiind lansat asupra Marelui Stat Major din Drvara și când Tito nevrând să străpungă linia dușmăni, ci să se predea nemților, a fost silit sub amenințarea armelor de foc. Iuivici și Arso Iovanovici să părăsească sediul comandamentului, fie că este vorba de „eliberarea” miraculoasă a lui Rankovici din mâinile nemților (în timp ce simplii simpatizanți ai Partidului și al mișcării de eliberare erau schingiuliți și uciși) sau de tot atât de miraculoasa libertate de acțiune pe care Vucmanovici Tempo, membru al Comitetului Central, o avea în teritoriul ocupat, — la originea acestui vast și hidos tablou al trădării stau legăturile ciliilor lui Tito cu generalul englez Mac Leen, cu fiul lui Churchill, căpitanul Randolph Churchill și chiar direct, cu Gestapoul al cărui membrii „eliberând” pe soția lui Kidric o trimiteau cu mașina direct la sediul Comitetului Central al Partidului Comunist din Slovenia în timp ce Jan. dardmii lui Nedici conduceau până pe teritoriul eliberat pe soția lui Djilas.

În aceste legături stă și cheia misterului morții lui Lora Ribar, ucis într-un bombardament survenit pe aerodrom în elipsa în care urma să plece peste front, hărțit, cunoscut doar de Tito, Kardelj, Djilas, Rankovici și prietenilor lor englezi” precizează tov. Pero Popivoda, și acela al morții lui Ivan Milutinovici, membru în Biroul Politic al Comitetului Central al P. C. J., care „s-a înecat” în împrejurări rămase necunoscute.

Această deasă rețea de crime în fațetă pe Tito și pe acoliții lui ca pe niște câini din cel mai sângeros din câți au reușit vreodată să-și plătească imperialiștii. Dealtfel, acum, când a fost demascată întreaga urzeală prin care ațâțătorii la război urmăreau să-și recucerească, prin trădare, prin asasinat și chiar prin inter-

venție armată, pozițiile pierdute în țările din Sud-Estul Europei pentru a le transforma în baze de agresiune împotriva Uniunii Sovietice, imperialiștii nu mai încearcă să ascundă legăturile lor cu Tito. Astfel, ziarul „New York Herald Tribune” comentează foarte negustorește recentul împrumut de 20.000.000 dolari acordat de guvernul Statelor Unite agenturii sale de la Belgrad: „Cel puțin, declară ziarul, avem credința că Tito va rămâne cu noi”. Ziarul omite să adauge că un Tito demascat este pentru imperialiști un instrument de o eficiență îndoielnică. Și Tito este astăzi demascat definitiv, în fața lumii întregi, ca agent plătit al imperialismului și yef de bandă de tâlhari, ca trădător și asasin. De aceea, nota sovietică din 28 Septembrie exprimă odată cu sentimentele poporului sovietic, pe acelea ale tuturor popoarelor lumii, inclusiv poporul jugoslav. Nota guvernului sovietic exprimă deopotrivă mânia și disprețul

de pretutindeni, dar însăși aprecierile neobișnuit de sincere pe care, sub impresia loviturii primite, le-au făcut chiar purtătorii de cuvânt al cercurilor imperialiste. Astfel, comentatorul Pierre Corday dela postul de radio Berna, formula astfel consecințele politice ale faptului că Uniunea Sovietică posedă arma atomică: „În ceea ce privește Uniunea Sovietică, prestigiul ei va crește...; cât privește partidele comuniste, puterea lor va crește...”. SITUAȚIA DE ACUM LE OFERĂ O ȘANSA DE A ÎNȚEPRINDE CU SUCCES CAMPAANIA LOR PROPAGANDISTICĂ PENTRU PACE.”

Propozițiile într-adevăr urtase ale acestui succes nu trebuie însă să ne facă să credem că ațâțătorii la război își abandonează crimele proiecte. Această în-

poporului nostru, împotriva căruia se îndreptaseră deasemenea criminalele proiecte imperialiste și manevrele slugilor dela Belgrad.

Aproape în același timp cu lovitura pe care imperialismul a primit-o prin demascarea planurilor și intențiilor sale îndreptate împotriva democrațiilor populare, o altă lovitură a răpit ațâțătorii la război principală, „arma psihologică”: șantajul atomic.

În ziua de 25 Septembrie, agenția TASS transmitea comunicatul care a făcut să sâlze de bucurie inimile tuturor de milioane de partizani ai păcii din lumea întreagă, comunicatul care — punând la punct campania de șantaj demască în presa imperialistă în urma declarațiilor președintelui Truman cu privire la o explozie atomică ce ar fi avut loc în URSS, — amintea declarația făcută la 6 Noiembrie 1947 de V. M. Molotov că secretul bombeii atomice „nu mai există de mult” și preciza: „Această declarație înseamnă că Uniunea Sovietică a găsit secretul armei atomice și posedă această armă”. Comunicatul preciza de asemenea că „Uniunea Sovietică a găsit secretul armei atomice încă din 1947”.

S-au năruit astfel proiectele de „război al nervilor” bazate pe monopolul Statelor Unite asupra armei atomice și proiectele bazate pe luza imperialiștilor că, dacă Uniunea Sovietică va descoperi secretul armei atomice, aceasta nu se va întâmpla înainte de 1952.

Este un mare, un strălucit succes al frontului păcii. Mărturie stau nu numai scrisorile și declarațiile a nenumărați oameni simpli din toate colțurile lumii și comentariile presei progresiste

care menționate au încălcat tratatele de pace și anunțând că delegația sa se va abține dela vot în această chestiune. Aceasta poziție a fost demascată ca izvorând din altitudinea dușmănoasă a guvernului jugoslav față de democrațiile populare, de către șeful delegației RSS Ucraina, Manuilski.

În aceeași sedință ministrul de externe al URSS și șeful delegației sovietice A. I. Vășinski a demascat politica americanobritanică de pregătire războinică și de subminare a ONU, subliniind în același timp obiectivele politicii sovietice: „menținerea păcii și securității internaționale”.

Această politică și-a găsit o strălucită expresie în propunerea delegației sovietice ca Adunarea Generală să adopte o hotărâre cu următorul conținut:

1) Condamnarea pregătirilor războinice care se desfășoară într-un număr de țări, în special în Statele Unite și Marea Britanie.

2) Interzicerea necondiționată a armei atomice și stabilirea unui riguros control internațional corespunzător.

3) Recomandarea ca membrii permanenți ai Consiliului de Securitate — Uniunea Sovietică, Statele Unite, Marea Britanie, China și Franța, — să-și unească eforturile pentru menținerea păcii și securității internaționale și să încheie între ele un pact în acest scop.

Ecoul pe care l-au avut imediat în lumea întreagă propunerile sovietice este imens. Poziția Țării Socialismului care, posedând arma atomică, luptă pentru interzicerea ei necondiționată, corespunde atât de adânc aspirațiilor pașnice ale popoarelor încât din toate colțurile globului organizații progresiste și nenumărați simpli particulari anonimi și-au ridicat glasul pentru a-și afirma deplina solidaritate cu propunerile sovietice.

Acest val de încredere și recunoștință îndreptat către Uniunea Sovietică a făcut și mai delicată poziția imperialiștilor față de propunerile delegației URSS. După încercări ocolite de a împiedica examinarea acestor propuneri de către Adunarea Generală, ei au fost nevoiți să accepte includerea propunerilor delegației sovietice pe ordinea de zi a sesiunii. Nicul membru al Comitetului General — unde au avut loc aceste dezbateri — nu a votat împotriva. Este o nouă și strălucită victorie a forțelor păcii asupra ațâțătorilor la război.

Și nu este singurul motiv de neliniște pentru aceștia din urmă. Una din temerile lor grave în momentul de față este aceea de a se găsi în fața unei noi delegații chineze, a delegației Republicii Populare Chineze. De aceea pe culoarele Adunării Generale s-a discutat mult în zilele din urmă când va fi constituit guvernul noul Republicii Populare. Eri, incertitudinile imperialiștilor au luat sfârșit: Guvernul Central Popular al Chinei a fost constituit. El numără 56 de membri și are în frunte pe Mao Tse Dun, ales președinte al guvernului de unitate națională al Chinei.

Acest guvern, primul în istoria Chinei care a fost ales de delegați al poporului este salutat cu încredere și dragoste de oamenii muncii din lumea întreagă, ca o puternică verigă a Frontului Socialistului și al Păcii.

Lupta pentru pace se poartă astăzi, cu deosebire intensitate, în cadrul sesiunii Adunării Generale a ONU.

Încă din primele sesiuni ale Adunării s-a făcut evidentă intenția grupului american de a introduce în ordinea de zi o serie de false probleme, cu dublul scop de a ocoli problemele reale ale vieții internaționale, ale create de manevrele expansioniste și războinice ale imperialiștilor și de a lovi în țările lagărului democratic. Printre aceste false probleme figurează, bineînțeles, pretinsa amenințare a „independenței politice și integrității teritoriale” a Greciei de către R.P. Bulgaria și R.P. Albania, pretinse încălcări ale tratatelor de pace de către R.P. Bulgaria, R.P. Ungară și R.P. Română, raportul asupra Comisiei ONU (înființată ilegal, pentru Coreea, etc.). Este de semnalat că în dezbaterile asupra ordinei de zi ce au avut loc în Comitetul General al Adunării Generale, delegatul bandei Tito a ținut în fața isonul stăpânilor săi americani afirmând că cele trei Republici Populare mai

R.L.

„Viața este cu noi împotriva groparilor sumbri, adevărul este cu noi împotriva trădătorilor și înșelătorilor de popoare, istoria este cu noi împotriva capitalismului putred care se prăbușește în prăpastie, viitorul este cu noi”.

Aceste cuvinte le roșea Nicolai Tihonov la Conferința Partizanilor Păcii din U.R.S.S., recent ținută la Moscova. Și aceste cuvinte oglindesc conștiința cu care popoarele lumii întregi, milioanele și milioanele de oameni simpli de pretutindeni se îndreaptă astăzi în rânduri compacte pentru a-și manifesta ura lor împotriva ațâțătorilor la război, pentru a-și exprima voința nezdrușită de a lupta în vederea apărării păcii.

Viața este cu noi, istoria este cu noi, viitorul este cu noi, acestea sunt cuvintele care desigur vor fi spuse sau gândite astăzi de oamenii muncii în nenumărate limbi, în cele mai mari orașe și în cele mai îndepărtate și micuțe așezări omenesti de pe glob, pe toate latitudinile, sub toate climatele. Este încrederea nestăvilită a maselor de pretutindeni în forțele adevărului și ale păcii, în forța de nevinșare a voinței populare, este convingerea fermă că victoria păcii poate fi cucerită și că deaceia ea TREBUE să fie cucerită. Semnificația ziei pe care o trăim astăzi este excepțională. Ziua Internațională a Luptei pentru Pace devine o nouă și categorică manifestare a lamentabilului eșec al propagandei istorice a ațâțătorilor la război.

2 Octombrie devine o nouă și categorică manifestare a înfrângerii ticloaselor manevre ale imperialiștilor, care tind să crească în rândurile maselor populare de pretutindeni psihoză războiului, mentalitatea crimei și a distrugerilor. În locul acestor rezultate scontate, imperialiștii văd cu groază ridicându-se în fața lor valul uriaș al voinței sutelor de milioane de oameni, care — pe toată suprafața globului — își exprimă categorice voința lor de a impune pacea; ei văd, înfiorați de teamă, cum crește împotriva lor ura nimicitoare a popoarelor, cum se ridică în fața lor zidul de neștrăpuns al unității Frontului mondial al Păcii, condus de Uniunea Sovietică.

Ziua Internațională a Luptei pentru Pace, zi în care, „se dă un aspru avertisment ațâțătorilor la război”, în care se demonstrează din nou țaria forțelor păcii, prilejuește bilanțul rodnicilor realizări pe lăramul întăririi forțelor anti-imperialiste, înseamnă în același timp piatră de plecare pentru noi și hotărâtoare victorii pe acest țărâm.

Bilanțul nostru în ziua sărbătorească de astăzi este un bilanț mai mult decât pozitiv. A. I. Vășinski vorbind în sedința Adunării Generale O. N. U., releva între altele:

„În toate țările se desvoltă și ia o amploare din ce în ce mai mare, puternica mișcare a maselor populare pentru pace. Forțele democratice care apără pacea cresc de sute de ori mai repede decât hoarda neagră a ațâțătorilor la război. Crește din ce în ce mai mult și hotărârea forțelor democratice de a se opune acțiunilor mășave ale agresorilor imperialiști”.

Creșterea forțelor păcii se desfășoară pe planuri diferite, în moduri diferite, dar se îmbină într-un tot organic, se îmbină, cimentând zidul tot mai înalt, tot mai viguros al Partizanilor Păcii. Strălucite rezultate înregistrate în cadrul trem de rapid în care s-au succedat este însăși ritmul în care se desvoltă forțele păcii. Și este izvor de combativitate pentru sutele de milioane de oameni, albi, negri, galbeni care în ziua aceasta a luptei comune își spun în limbi felurite încrederea comună în cauza Păcii în URSS, în marce Stalin.

Vom câștiga lupta pentru Pace, pentru Viață

lăra Chineză și să aleagă primul Guvern Popular Central al țării, înseamnă o substanțială creștere a forțelor păcii, o puternică lovitură dată imperialiștilor, cărora li se smulge un teritoriu uriaș cu o populație reprezentând aproape un sfert din populația globului.

Creșterea a forțelor păcii este și participarea tot mai puternică și masivă a maselor de oameni ai muncii din țările marshallizate, — din Franța și Italia în primul rând, — la lupta împotriva imperialismului american cotropitor, ca și însăși creșterea conștiinței maselor din Statele Unite ale Americii, unde mereu mai mare este numărul celor ce își manifestă desigur și dezaprobarea față de întreaga propagandă rasială, șovină și războinică a cercurilor conducătoare ale Wall-Streetului. Creșterea a forțelor păcii înseamnă și eroica luptă a patrioților greci, a poporului vietnamez, indonezian, birman, tot astfel cum creșterea a forțelor păcii înseamnă lupta de eliberare națională, luptă revoluționară a tuturor popoarelor din co-onii, asurite sângeros, exploatare și ținute în cea mai înăpăiată stare de miserie.

Federația Sindicală Mondială, reprezentând circa 72 milioane de oameni ai muncii, Federația Mondială a Femelor, Federația Mondială a Tineretului sunt forțe puternice, care mobilizează tot mai puternic în lupta activă pentru apărarea păcii masele populare. Congresul Mondial al Partizanilor Păcii, — unde și-au spus cuvântul reprezentanți a 600 milioane de oameni din toată lumea, — Congresul Partizanilor Păcii din URSS, au fost expresii concrete ale hotărârii popoarelor de a zdrobi uneltirile imperialiste, de a câștiga lupta pentru Pace și Viață. Congresul intercontinental ținut în Mexic, votul pentru Pace din Italia, plebiscitul Păcii din Franța, pregătirile făcute în toate țările pentru întâmpinarea lui 2 Octombrie, au oglindit ecoul puternic al mișcării Partizanilor Păcii.

Creșterea a forțelor păcii, lovitură puternică dată imperialismului ațâțător la noi războaie, destrămare a planurilor criminale ale monopolștilor, înseamnă recenta demascare și anihilare a rețelei de trădare și spionaj din Ungaria, prin care imperialismul anglo-american, folosind slugile lui, fasciștii dela Belgrad în frunte cu Jașul asasin Tito, a urzit-o, încercând să-și restabilească pozițiile din care a fost alungat pentru totdeauna de către popoarele țărilor de democrație populară. Arestarea, judecarea și aspra pedepsire a bandei de trădători și spioni imperialiști în frunte cu Rajk, înseamnă o întărire a lagărului păcii și democrației, înseamnă o usturătoare lovitură dată uneltirilor din umbră pentru dezafințarea unui nou mazel. Ca o concluzie la dezvoltările procesului Rajk, a urmat nota sovietică din 28 Septembrie, care a însemnat o năpraznică lovitură dată deopotrivă bandei tâlhărești a lui Tito și stăpânilor ei, imperialiștii yankei. Demascând și stigmatizând banda Tito, înclănd acesteia orice posibilitate de a mai încerca să-și camufleze ipocrit mășavele manevre provocatoare, nota guvernului sovietic a întărit întregul Front Mondial al Păcii, a adus o contribuție substanțială luptei pentru Pace.

La aceasta se adaugă și recenta și greaua lovitură primită de uneltirilor la război, prin comunicatul agenției oficiale sovietice privitor la arma atomică. Prin acest comunicat se nimicește una dintre cele mai josnice arme de șantaj, unul dintre cele mai murdare mijloace de ațâțare războinică folosite de Imperialiștii americani. Declarând că Uniunea Sovietică a găsit secretul armei atomice încă din 1947, comunicatul confirmă din nou consecvența politică de pace a Țării Socialismului, poziția sa nobilă de apărare a independenței popoarelor și a pașnicei lor conviețuiri.

„În cluda faptului că guvernul sovietic posedă arma atomică, el se menține și intenționează să se mențină și deacum înainte pe vechia sa poziție de interzicere necondiționată a folosirii armei atomice”.

În felul acesta își manifestă Uniunea Sovietică poziția sa pe arena internațională, poziție de con-

secvență și puternică apărare a păcii, poziție a unei țări care are prestigiul și forța de a împiedica imperialismul să deslănțule un nou război. Uniunea Sovietică, al cărui popor este strâns unit în jurul Partidului Comunist (bolșevic) și în jurul genialului conducător și învățător al oamenilor muncii de pretutindeni I. V. Stalin, Uniunea Sovietică, țara a cărei economie nu cunoaște crize, țara unde toate cuceririle științifice sunt puse în slujba maselor, a vietii și a progresului, țara care a demascat și demască perseverent și dărz toate uneltirile la război a e imperialiștilor, este cheazășia sigură a păcii, a victoriei depline în lupta pentru asigurarea securității internaționale.

Propunerile recent făcute de către A. I. Vășinski în Adunarea Generală a O.N.U. — condamnarea pregătirilor războinice din Statele Unite și Anglia, interzicerea folosirii armei atomice și încheierea între cei cinci membri permanenți ai Consiliului de Securitate, a unui Pact al Păcii — sunt încă o dovadă a aceleiași consecvențe politice de apărare a păcii și independenței tuturor țărilor mari și mici, a acelei politici care face ca Țara Socialismului să fie fierbinte iubită de toate popoarele.

Iată de ce în lupta condusă de Uniunea Sovietică, se aliniază rând pe rând, în jurul ei și al democrațiilor populare, popoarele din lumea întreagă. Ce forță ar putea înfrânge țaria unei lumi întregi?

Întreaga istorie războinică, oglindind în fond disperarea cercurilor monopoliste, conștiente de iremediabilul dezastru la care le condamnă istoria, găsește răspunsul prompt, categoric și necruțător în manifestările din ce în ce mai puternice, din ce în ce mai hotărâte ale maselor din lumea întreagă, angajate în lupta pentru pace.

Ziua de astăzi este o asemenea strălucită manifestare. Se trece astăzi în revistă forțele invinșe ale păcii. De la un colț la altul al lumii, își afirmă hotărârea de luptă armata păcii, armata oamenilor conștienți de drumul ce-l au de urmat pentru a-și apriza viitorul și dreptul la viață și libertate.

„Scopurile noastre sunt aproape de inimă și pe înțelesul fiecărui om simplu, indiferent de rasă, naționalitate și credință religioasă”, spunea Tihonov în amintitul discurs. Și într-adevăr, însăși această caracteristică a mișcării partizanilor păcii constituie țaria ei, cheazăște permanentă îngroșare a rândurilor ei.

Alături de toate popoarele, poporul nostru muncitor, care-și construște cu nestăvilit elan viitorul luminos, care-și clădește, călăuzit de clasa muncitoare și Partidul ei, socialismul, se aliniază în rândurile bravilor luptători pentru apărarea păcii.

De aceea astăzi ei participă cu nestăvilit entuziasm la manifestările tuturor iubitorilor de pace, pentru a contribui ca această zi să se transforme într-o demonstrație pe care ațâțătorii la război să nu o poată uita.

Este o zi când, în acest sens, orice om conștient trebuie să-și ia angajamente și să pornească hotărât și cu elan la realizarea lor. Este o zi când popoarele lumii întregi își exprimă cu țaria întreaga dragoste, tot atașamentul și toată încrederea în bastionul puternic care străjuește pacea, în conducătoarea luptei pentru pace a întregii lumi conștiente, în Uniunea Sovietică. Este o zi când toate popoarele amintindu-și grozăviile războiului își exprimă puternic voința de a apăra cu orice mijloc pacea.

Iată deci ziua de astăzi se va înscrie în istoria luptei victorioase împotriva forțelor negre ale imperialismului agresor. Iată deci ziua de astăzi se va înscrie ca una dintre cele mai sumbre zile pe agenda ațâțătorilor la război. Pe toată întinderea pământului, un singur glas exprimă voința întregii omeniri: luptă dărză pentru a impune pacea. O singură idee înălțăste inimile și insufletește pe toți oamenii muncii de toate culorile, de toate graiurile: ideea Păcii. Se verifică astăzi odată mai mult valoarea învățăturii marxiste: IDEILE DEVIN FORȚA MATERIALE, DE ÎNDATA CE CU-PRIND MASELE.

L. Sărățeanu

Studiați:

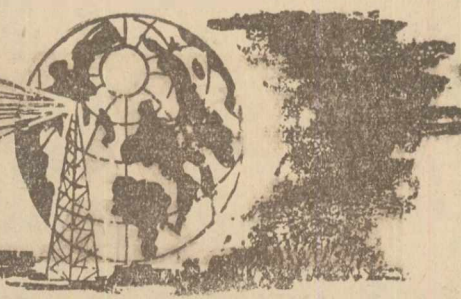
Cursul scurt de Istorie
a Partidului Comunist (bolșevic)
al Uniunii Sovietice

ediția III-a

Editura Partidului muncitoresc Român

512 pag. — 70 lei

ULTIMELE STIRI

CU AJUTORUL «MAȘINEI DE VOT», IMPERIALISTI CALCĂ PRINCIPILE CHARTEI ONU

A. I. Vășinski conduce delegația sovietică a demascării uneltirilor reprezentanților Kuomintangului și ale patronilor lor americani

NEW-YORK, 1 (Agerpres). — TASS transmite: În ședința plenară din 29 Septembrie Adunarea Generală a luat în discuție includerea pe ordinea de zi a declarației provocatoare a guvernului Kuomintangului referitoare la „amenințarea” independenței și integrității teritoriale a Chinei și păcii în Extremul Orient.

Această acțiune calomnioasă a reprezentanților guvernului Kuomintangului a fost introdusă de acesta pentru a fi examinată de Adunare pentru a provoca o campanie de defăimare a Uniunii Sovietice și pentru a ascunde în fața opiniei publice mondiale adevăratele cauze ale eșecului suferit de clica Kuomintangului.

În ședința Comitetului General delegația Uniunii Sovietice s'a opus cu hotărâre includerii acestei chestiuni provocatoare pe ordinea de zi a Adunării.

În cuvântarea pe care a ținut-o în cadrul Comitetului General, A. I. Vășinski, șeful delegației sovietice, a demascat caracterul provocator al intrigii Kuomintangului și a arătat că nu există nici un temei formal, legal sau de orice alt fel pentru discutarea acestei chestiuni de către Adunarea Generală.

El a arătat deasemenea că înainte de a se lua vreo hotărâre cu privire la includerea acestei acțiuni pe ordinea de zi a sesiunii, Comitetul General trebuie să examineze cu atenție dacă există vreun fapt care să justifice în cea mai mică măsură discutarea acestei chestiuni de către Adunarea Generală.

Ca și la ședința Comitetului General Ciang, reprezentantul guvernului Kuomintangului nu a prezentat nici de astă dată fapte sau argumente care să justifice în oarecare măsură starea plângerii sale provocatoare de către Adunarea Generală.

El a vorbit pe larg de prietenia dintre guvernul Kuomintangului și cel al Statelor Unite și a declarat că Uniunea Sovietică „a dat un ajutor moral și material” mișcării populare de eliberare din China.

Reprezentantul Kuomintangului a afirmat deasemenea că autoritățile sovietice ar fi împiedecat folosirea portului Dainy de către autoritățile chineze și că Uniunea Sovietică ar fi violat tratatul sovieto-chinez din 1945.

Klementis, reprezentantul Republicii Cehoslovace s'a împotrivit includerii plângerii Kuomintangului pe ordinea de zi a Adunării, demascând ipocrizia declarației reprezentanților Kuomintangului care a pretins că independența politică și integritatea teritorială a Chinei prezintă un pericol pentru pacea mondială.

Poporul ungar a primit cu entuziasm comunicatul asupra lansării unui împrumut de stat

BUDAPESTA, 30 (Agerpres). — TASS transmite că poporul ungar a primit cu entuziasm comunicatul asupra lansării unui împrumut de stat în vederea planului cincinal pentru dezvoltarea economiei naționale a Republicii Populare Ungare.

Imediat după lansarea împrumutului, în numeroase întreprinderi oamenilor muncii au convocat meetinguri închinându-se acestui mare eveniment. În mai puțin de o oră, 7.377 muncitori din Budapesta și din districtul Somogy au subscris suma de 2.728.390 forinți.

IN TOATE ȚĂRILE AU LOC

NUMEROASE MEETINGURI ÎN CINSTEA ZILEI DE 2 OCTOMBRIE.

ZIUA INTERNAȚIONALĂ A LUPTEI PENTRU PACE

BUDAPESTA, 1 (Agerpres). — TASS transmite: Cu ocazia zilei de 2 Octombrie — Ziua Internațională a luptei pentru pace — mișcarea „Să apărăm pacea” precum și organizațiile de masă din Republica Populară Ungară vor organiza numeroase meetinguri și festivități.

VARSOVIA, 1 (Agerpres). — TASS transmite: În întreaga Republică Polonă au loc uriașe meetinguri de masă la care participă muncitori, țărani și intelectuali, exprimându-și solidaritatea cu masele muncitoare din întreaga lume în lupta pentru pace și progres.

În cursul acestor meetinguri oratorii au arătat că îndeplinirea cu succes a planului economic de trei ani pentru refacerea țării este cel mai bun răspuns dat manevrelor ațățătorilor la un nou război.

Colective întregi de muncitori își dau adunarea la Asociația pentru strângerea relațiilor de prietenie dintre Republica Polonă și Uniunea Sovietică.

PRAGA, 1 (Agerpres). — TASS transmite: Săptămâna Păcii — care se va desfășura între 25 Septembrie — 2 Octombrie — a fost organizată sub auspiciile Comitetului partizanilor.

păcii din Republica Cehoslovacă cu sprijinul partidelor politice și organizațiilor de masă. Această săptămână a păcii se ține sub lozincă: „Münchenul nu se va repeta niciodată”.

PARIS, 1 (Agerpres). — După cum transmite TASS la 29 Septembrie a avut loc la velodromul de iarnă din Paris un meeting al tineretului, închinat luptei pentru pace și prezidat de Guy de Bolson, președintele Federației Mondiale a Tineretului Democrat.

Milele de participanți la meeting au salutat prin aplauze îndelungate apariția frunțurilor Federației Mondiale a Tineretului Democrat, a organizațiilor de tineret din Franța, a Partidului Comunist francez, a Confederației Generale a Muncii precum și a altor organizații de masă.

Guy de Bolson, președintele F.M.T.D. și-a exprimat convingerea că tineretul francez care s'a învins la velodromul de iarnă pentru a asculta rapoartele delegațiilor lui la cel de-al doilea Congres al F.M.T.D., va sprijini angajamentul solemn luat la Budapesta în numele tineretului democrat francez și anume: „CONTINUAREA LUPTEI SPINTE PENTRU PACE ȘI FERICIRE PANA LA VICTORIA FINALA”.

Maurice Thorez a luat deasemenea cuvântul, cerând tinerilor francezi să-și unească forțele în lupta pentru pace și pentru fărâșirea unui viitor mai bun.

Aceste metode și aceste obiceiuri ar transforma foarte curând Organizația Națiunilor Unite într-o unealtă a intrigilor politice, într-un instrument al unei politici care urmărește scopuri indolente care nu au nimic comun cu teluricele fixate de Carta Națiunilor Unite.

Astfel de metode și obiceiuri vin în contradicție evidentă și flagrantă cu principiile de colaborare care stau la baza națiunilor Organizației Națiunilor Unite.

Aceasta este o cale foarte primejdioasă care nu poate duce la consolidarea relațiilor de prietenie și colaborare, nici la consolidarea autorității Organizației Națiunilor Unite, ci numai la slăbirea și subminarea autorității ei.

Declarația reprezentanților guvernului Kuomintangului — a continuat A. I. Vășinski — are drept scop să înșele opinia publică din China și din întreaga lume, atribuind cauza eșecului și falimentului acestui guvern nu gravelor deficiențe ale guvernului Kuomintangului și ale regimului pe care îl reprezintă — deficiențe cunoscute de întreaga lume — ci influenței unor forțe exterioare, unui fel de intervenție din afară în afacerile interne ale țării.

Reprezentantul Kuomintangului încearcă să se lege eșecul rușinos al militaristilor Kuomintangului de un fel de „intervenție” a Uniunii Sovietice în afacerile interne ale Chinei.

Dar este oare posibil să se creadă în seriozitatea unor asemenea afirmații? Nu am văzut noi oare eșecul încercărilor reale, și nu inventate, de a se interveni cu ajutorul miliardelor de dolari, al armamentului și tot felul de alte resurse materiale în afacerile interne ale Chinei, în lupta poporului chinez, împotriva guvernului Kuomintangului pe care-l urăște?

Istoricul acestor încercări este prezentat în cele peste o mie de pagini ale așa numitei „Cărți albe” publicată de departamentul de stat american.

Fiecare pagină a acestei cărți vorbește de intervenția evidentă, necămulată, oficial recunoscută, în lupta dintre cele două lagăre din China: lagărul reacțiunii și agresivității militaristilor, nobililor feudali și moșierilor pe de o parte și, pe de altă parte, lagărul poporului chinez — nunciilor, chinzei, țărani și intelectuali, care luptă pentru independența și suveranitatea țării lor sub steagul democrației populare.

Șeful delegației sovietice a citat fapte care arată că, chiar și polițienii americani cunoscători de fapt silii și recunoscă prăbușirea guvernului Kuomintangului.

Președintele comitetului pentru afacerile externe al Senatului american, Connally, s'a opus în declarațiile făcute presei, continuând ajutorului american acordat guvernului Kuomintangului. Acest guvern, a declarat Connally, a fugit în insula Formosa și președintele său și-a înșușit aurul poporului chinez în valoare de 198 milioane dolari.

A. I. Vășinski a declarat că secretarul de stat american a fost nevoit să admită în scrisoarea adresată președintelui Truman și publicată în anexa Cărții Albe, că, după părerea multor observatori americani guvernul Kuomintangului este corupt și luptă pentru putere și pentru putere, în speranța că Statele Unite vor menține la putere în China această clică de oameni interesați.

SECRETARUL DE STAT AMERICAN A RECUNOSCUȚ DEASEMENI CA GUVERNUL KUOMINTANGULUI S'A IZOLAT DE POPORULUI CHINEZ ÎȘI PIERDE DIN CE ÎN CE MAI MULT ÎNGREDEREA ÎN ACEST GUVERN. Oare nu sunt destul de elocvente aceste fapte? Nu arată ele oare că reprezintă plângerea împotriva Uniunii Sovietice?

Delegația sovietică a subliniat că ziarul NEW YORK TIMES, într-un articol publicat în Aprilie 1949, a menționat adevăratele cauze ale falimentului și înscuturării regimului Kuomintangului.

Ziarul arată că inflația a lipsit poporul chinez de cele mai elementare mijloace de trai. În timpul celor trei ani de război, corupția și reacțiunea au scut țările Chinei. Ziarul a arătat că Statele Unite au dat naționalistilor trei miliarde de dolari sub formă de ajutor militar și alte ajutoare și că din cele 2 miliarde de dolari destinate ajutorului militar, 90 la sută au ajuns până la urmă în mâinile comunistilor.

Ajutorul american a căzut atât de repede în mâinile armatei populare de eliberare, încât comunistii chinzei l-au poreclit pe Ciang Kai Shek „sergentul cu încarturirea”.

Întreb, ce are alina Uniunea Sovietică cu aceasta? Prin ce se manifestă aici „amestecul” în afacerile interne ale Chinei? Ce legătură are cu toate acestea născocirile în legătură cu preținsa violare a Chartei ONU? Sau în fine, în ce constă aici violarea tratatului sovieto-chinez încheiat în 1945? Unde este amenințarea „independenței și integrității teritoriale a Chinei”, despre care reprezentanții Kuomintangului au pălăvrăgit aici atât de mult? În lumina faptelor pe care le-am citat și care nu pot fi tăgăduite, reiese că Intriga Kuomintangului constituie o manevră politică, o problemă ridicată de reprezentanții Kuomintangului a fost introdusă în mod artificial pe ordinea de zi, în scopuri și motive care nu au nimic comun cu sarcinile și scopurile ONU. Această intriga nu are nici un fel de temei legal sau logic.

Delegația Uniunii Sovietice, a încheiat A. I. Vășinski, se opune cu hotărâre ca Adunarea Generală să ia în considerare intriga Kuomintangului. Delegația sovietică subliniază că reprezentanții Kuomintangului nu acționează din proprie inițiativă și că, propunând discutarea acestei chestiuni, el a procedat cu aprobarea patronilor săi.

Noi prevenim Adunarea Generală că ea ar putea deveni victima și unealta unei josișnice intrigi puse la cale în spatele Organizației Națiunilor Unite și care nu poate duce decât la subminarea și slăbirea ei.

Delegația sovietică subliniază că o astfel de metodă nu contribuie și nu poate contribui la consolidarea Organizației Națiunilor Unite. Admiterea propunerii Kuomintangului nu ar însemna altceva decât încurajarea atacurilor dușmănoase împotriva Uniunii Sovietice, care este bastionul păcii, democrației și progresului.

Adunarea Generală trebuie să respingă cererea reprezentanților Kuomintangului și să nu introducă intriga Kuomintangului pe ordinea de zi.

In nota din 8 Septembrie a. c. ministrul afacerilor externe a mai informat ambasada Republicii Federative Populare Iugoslavia dela Varșovia că odată cu activitatea de spionaj de netăgăduit dusă de anumiți reprezentanți ai RFP Iugoslavia, ca Petrovici, Milici, din ordinul organelor guvernamentale Iugoslave, se duce o activitate subversivă și dușmănoasă poporului polonez și statului polon, identică cu activitatea organizațiilor fasciste ilegale, ceea ce dovedește că guvernul Iugoslav s'a alăturat cu totul lagărului imperialist.

În lumina acestor fapte, guvernul polon este nevoit să constate că în ciuda aspirațiilor și sentimentelor popoarelor Iugoslav și poloneze, guvernul Iugoslav a călcat în picioare și a nimicit tratatul de prietenie și asistență mutuală încheiat la 18 Martie 1946 între guvernul Republicii Polone și cel al RFP Iugoslavia.

Procesul lui Rajk și al complicilor săi — trădători de patrie și agenți Iugoslavi — a desvăluit că în urma aservirii totale a guvernului Iugoslav față de cercurile imperialiste, a căror unealtă el este de mult timp, precum și în urma faptului că îndeplinește cu zel ordinele lor, politica fătarnică și dușmănoasă față de Uniunea Sovietică și țările de democrație populară dusă de guvernul RFP Iugoslavia este legată de organizarea de comploturi contra-revoluționare îndreptate împotriva independenței și a suveranității țărilor de democrație populară.

În legătură cu stabilirea acestor fapte, guvernul polon declară că nu se mai consideră legat prin tratatul din 19 Martie 1946.

În afară de aceasta ministrul afacerilor externe posedă dovezi în sensul că activitatea de spionaj și diversiune

In urma uneltirilor dușmănoase ale clicii fasciste a lui Tito
Guvernul Republicii Polone nu se mai consideră legat de tratatul de prietenie, colaborare și asistență mutuală dintre Republica Polonă și Iugoslavia

VARSOVIA, 1 (Agerpres). — TASS transmite: La 30 Septembrie ministrul afacerilor externe al Republicii Polone a remis ambasadei Iugoslave din Varșovia o notă cu următorul conținut:

In nota din 8 Septembrie a. c. ministrul afacerilor externe a mai informat ambasada Republicii Federative Populare Iugoslavia dela Varșovia că odată cu activitatea de spionaj de netăgăduit dusă de anumiți reprezentanți ai RFP Iugoslavia, ca Petrovici, Milici, din ordinul organelor guvernamentale Iugoslave, se duce o activitate subversivă și dușmănoasă poporului polonez și statului polon, identică cu activitatea organizațiilor fasciste ilegale, ceea ce dovedește că guvernul Iugoslav s'a alăturat cu totul lagărului imperialist.

În lumina acestor fapte, guvernul polon este nevoit să constate că în ciuda aspirațiilor și sentimentelor popoarelor Iugoslav și poloneze, guvernul Iugoslav a călcat în picioare și a nimicit tratatul de prietenie și asistență mutuală încheiat la 18 Martie 1946 între guvernul Republicii Polone și cel al RFP Iugoslavia.

Procesul lui Rajk și al complicilor săi — trădători de patrie și agenți Iugoslavi — a desvăluit că în urma aservirii totale a guvernului Iugoslav față de cercurile imperialiste, a căror unealtă el este de mult timp, precum și în urma faptului că îndeplinește cu zel ordinele lor, politica fătarnică și dușmănoasă față de Uniunea Sovietică și țările de democrație populară dusă de guvernul RFP Iugoslavia este legată de organizarea de comploturi contra-revoluționare îndreptate împotriva independenței și a suveranității țărilor de democrație populară.

În legătură cu stabilirea acestor fapte, guvernul polon declară că nu se mai consideră legat prin tratatul din 19 Martie 1946.

În afară de aceasta ministrul afacerilor externe posedă dovezi în sensul că activitatea de spionaj și diversiune

mai sus amintită, dusă de guvernul RFP Iugoslavia în Polonia, urmărind subminarea puterii de apărare și economice a acesteia, precum și organizarea de dezordini, continuă să fie dusă sub conducerea ambasadei RFP Iugoslave dela Varșovia și în special de colaboratorii atășăților de presă, militar și comercial.

Considerând că o asemenea situație este inadmisibilă, guvernul Republicii Polone cere cu hotărâre încetarea activității dușmănoase față de Republica Polonă, dusă de către ambasada RFP Iugoslavia dela Varșovia și părăsirea imediată a teritoriului polonez de către următorii membri ai personalului ambasadei RFP Iugoslavia: consilierul ambasadăi, Ante Rukavin, atașatul militar locotenent-colonelul Yanko Susnjar, atașatul militar adjunct maiorul Bogic Vlahovici, căpitanul Miloš Bojici, subofiterul Vladimir Koder, atașatul comercial Dragomir Moravici, atașatul comercial adjunct Panto Lukici și atașatul de presă Bogdanka Ciplici.

Considerând că o asemenea situație este inadmisibilă, guvernul Republicii Polone cere cu hotărâre încetarea activității dușmănoase față de Republica Polonă, dusă de către ambasada RFP Iugoslavia dela Varșovia și părăsirea imediată a teritoriului polonez de către următorii membri ai personalului ambasadei RFP Iugoslavia: consilierul ambasadăi, Ante Rukavin, atașatul militar locotenent-colonelul Yanko Susnjar, atașatul militar adjunct maiorul Bogic Vlahovici, căpitanul Miloš Bojici, subofiterul Vladimir Koder, atașatul comercial Dragomir Moravici, atașatul comercial adjunct Panto Lukici și atașatul de presă Bogdanka Ciplici.

ACTIVITATEA MĂRȘAVĂ A BANDEI FASCISTE TITO INFIERATĂ DE PRESA INTERNAȚIONALĂ

VARSOVIA, 1 (Agerpres). — TASS transmite:

Toate ziarele poloneze apărute Vineri, au publicat nota guvernului sovietic adresată guvernului Iugoslav.

Nota guvernului sovietic adresată guvernului Iugoslav, scrie ziarul ZYICIE WARSZAWA, a confirmat faptul cunoscut de toată lumea că guvernul Iugoslav a călcat în mod brutal tratatul încheiat între Uniunea Sovietică și Iugoslavia în 1945. Cîșmud titoștilor reiese din faptul că ei au încheiat tratatul de prietenie, colaborare și asistență mutuală cu Uniunea Sovietică numai în scopul de a camufla activitatea lor subversivă împotriva Uniunii Sovietice.

Datorită vigilentei forțelor democratice, aceste planuri au fost demascate și s'au întors împotriva inițiatorilor și executorilor lor.

Ziarul RZECZ POSPOLITA scrie că, după publicarea rezoluției B'roului Informativ, guvernul Iugoslav și-a manifestat în mod din ce în ce mai vădit ostilitatea față de Uniunea Sovietică, în politica sa. Este limpede că activitatea titoștilor a fost îndreptată împotriva intereselor vitale ale poporului Iugoslav.

BUDAPESTA, 1 (Agerpres). — TASS transmite: Toate ziarele ungare, apărute la 30 Septembrie, publică sub titluri mari textul complet al notei guvernului sovietic adresată guvernului Iugoslav. Comentând nota guvernului sovietic adresată guvernului Iugoslav, ziarul SZABAD NEV subliniază că trădătorii Iugoslavi au derutat în lagărul imperialistilor și duo de mal bine de un an o politică vădit ostilă Uniunii Sovietice.

Ziarul NEP SZAVA subliniază că banda fascistă dela Belgrad condusă de trădătorul Tito a considerat tratatul de prietenie cu Uniunea Sovietică și cu celelalte țări de democrație populară ca un paravan la adăpostul căruia să poată executa ordinele stăpânilor lor — imperialiștii anglo-americani.

Monarho-fasciștii greci au comis o nouă și odioasă crimă

Demosthenes Gheorghiu, președintele sindicatului muncitorilor electricieni, a fost asasinat

ATENA, 1 (Agerpres). — TASS transmite:

Monarho-fasciștii greci au comis o nouă crimă odioasă. Demosthenes Gheorghiu, președintele sindicatului muncitorilor electricieni a fost executat prin împușcare în dimineața zilei de 30 Septembrie, în baza unui ordin special al ministerului de justiție grec.

GRECIA LIBERA 1 (Agerpres). — ELLAS PRES anunță că zilele acestea a fost executat la Atena Sterghios Anastasiadis, membru al Comitetului Central al Partidului Comunist Grec.

Sterghios Anastasiadis s'a născut în 1906 în Tracia de Est. Încă dela vârsta de 8 ani a început să lucreze ca muncitor la fabrica de tutun din Cavala, unde la contact cu mișcarea muncitorească. La vârsta de 15 ani, în 1921, devine membru al tineretului comunist și de atunci începe Sterghios Anastasiadis lupta revoluționară pe care a dus-o

continuu și pe care nu a întrerupt-o decât moartea.

Duce o luptă neclintită împotriva teroarei fasciste, până în momentul când este arestat de agenții lui Rendis, tradus în fața tribunalului militar monarho-fascist și condamnat la moarte. Aritudinea sa în tot timpul procesului a

fost acela a unui adevărat luptător revoluționar care își apără convingerile cu sacrificiul vieții.

Prin consecvența și eroismul său el constituie un mare exemplu. A fost un vrednic luptător al Partidului, un adevărat fiu al clasei muncitoare și un ero.

In R. P. Bulgaria între 3 și 10 Octombrie

Săptămâna prieteniei bulgaro-române

SOFIA 1 (Agerpres). — TASS transmite:

In urma hotărârii Consiliului de miniștri al RP Bulgaria, între 3 și 10 Octombrie, va avea loc în întreaga țară Săptămâna culturii române și a prieteniei bulgaro-române.

Cu această ocazie au fost în-

vitați în RP Bulgaria pentru a participa la festivitățile ce vor avea loc acolo, cei mai de frunte artiști, scriitori, ziarști, critici, oameni de știință din Republica Populară Română precum și ansamblul artistic al armatei cuprinzând 180 de persoane.

Ora 5 dimineata 500.000 MUNCITORI METALURGIȘTI DIN STATELE UNITE AU DECLARAT GREVĂ

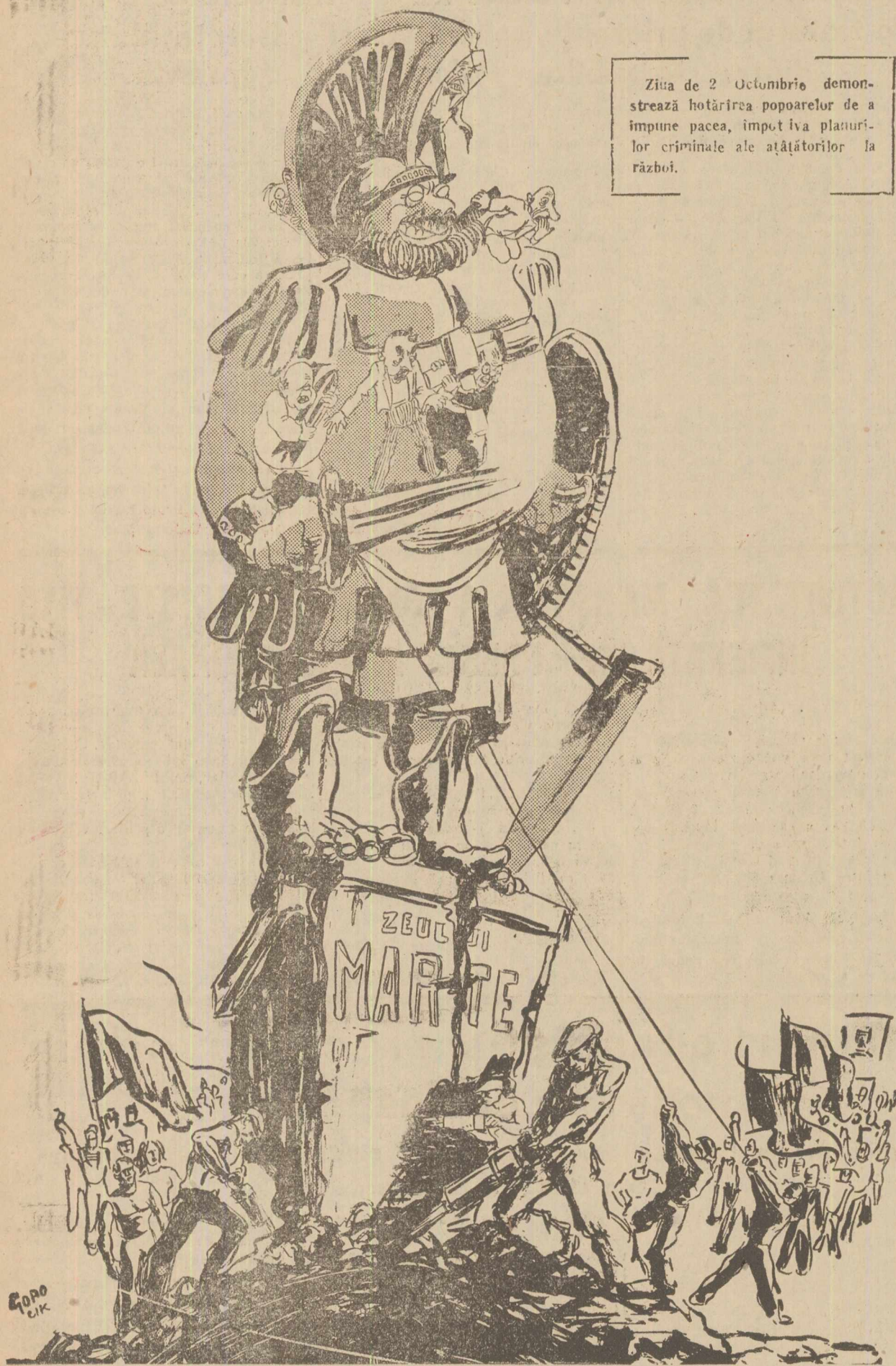
PITTSBURG, 1 (Agerpres). — FRANCE PRESSE transmite că în urma eșecului negocierilor dintre patroni și reprezentanții sindicatului muncitorilor metalurgiști, afiliat la CIO, peste 500 de mii muncitori metalurgiști din Statele Unite au declarat grevă începând de Sămbătă noaptea.

NEW YORK, 1 (Agerpres). — După cum transmite TASS, la Buffalo (Statul New York), 100 de poliști au atacat cu gaze lacrimogene peste 200 de femei care au format pichete în fața societății de aviație Bell, pentru a împiedea pe spărgătorii de grevă să intre în uzină.

La această uzină se află în grevă 1700 de membri ai sindicatului muncitorilor din industria automobilelor afiliat la CIO. Grevă acestor muncitori durează de peste trei luni și a fost declarată pentru a sprijini revendicările muncitorilor care cer o mărire a salariilor cu zece centime pe oră precum și acordarea de pensii.

34 de membri ai sindicatului muncitorilor din industria automobilelor, printre care și conducătorii locali ai acestui sindicat se află arestați și își așteaptă procesul pentru „violarea ordinului care interzice formarea de pichete în fața uzinei societății de aviație Bell”.

SATIRĂ și HUMOR

Ziua de 2 Octombrie demonstrează hotărîrea popoarelor de a impune pacea, împotriva planurilor criminale ale ațătorilor la război.

ACTUALITATEA

S'o anunțat că experți lucrează la proiectarea noului buget francez.

As putea s'anticipez (il cunoaștem doar pe Quen) Că bugetul e francez (de experți sunt... van'ei)

De Gasperi a declarat că speră că în curînd se va îmbunătăți sectorul alimentar:

In sectoru-alimentar Se trag unele concluzii: Că De Gasperi, e clar, Vrea să-t hrănească cu... iluzii!

La o seîdînță intimă ținută la Washington, au asistat: Acheson, Bevin și Schuman:

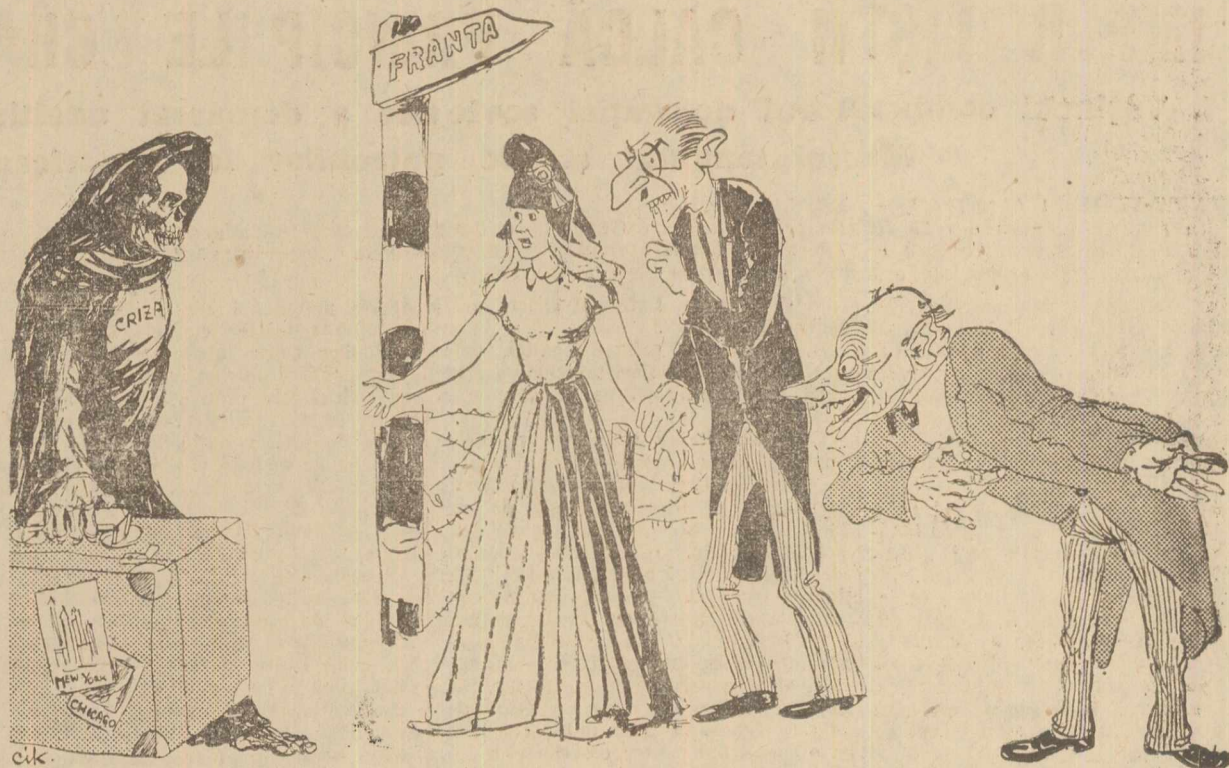
Spre-a fi cu adevărat în to: O spunem răspicat și clar: Că asistase Acheson, Insa în triplu exemplar...

Domnul Bevin s'a întors de la Washington cu tot sistemul nervos distins:

Tableu-i foarte dureros: S'a întors distrus, e lucru clar, Cu tot sistemul lui nervos, Si cu sistemul... monetar!

AVIAN

Americanii pot intra în Franța fără viză.

MARIANA: Un moment, vă rog... Pașaportul! Viză!

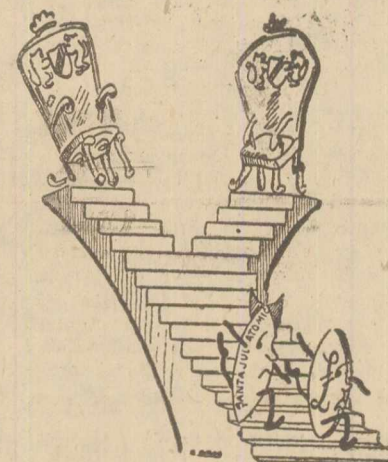
JULES MOCH: Doamna n'are nevoie de viză: e cetățeană americană.

BEVIN: Nu credeți că e prea mare ancora? O să ne fie greu s'o mai scoatem!

ACHESON: Dar nici nu mă gândesc s'o mai scot. Să avem doar norocul să nu aibă și băștinași aștia veleități de independență!

S'au întîlnit...

...pe drumul devalorizării.

Corbii și „ouăle” lor

VULPEA ȘI STRUGURII

FABULĂ

„...subsecretarul de Stat britanic Mayhew declară că vulpea din fabulă că „verzi-s strugurii”, iar senatorul Mac Mahon, președintele Comisiei mixte a Congresului pentru energia atomică, a declarat cu candoare că „încă dela început Statele Unite au considerat că energia atomică nu trebuie să fie întrebuințată pentru distrugerea umanității, ci pentru binele ei”.

(„SCANTEIA”)

O vulpe hrăpăreată și vicleană
Și foarte însetată după pradă
Trecea într-o zi șireată prin poiană
Sperînd vreo nouă victimă să-i cadă.

Deodată... ce să vezi, sus pe o ulucă
O viță atârna ispititoare
Atunci pe vulpe pofta o apucă
Și sus spre struguri, furioasă sare.

Ce s'a întîmplat? Chiar când s'a repezit
Și-a nîms spre struguri mărșavele-i giulare
Deodată vulpea s'a rostogolit
Și-a căzut cu coada 'ntre picioare.

Căci paznicii ce străjului grădina
De vulpele viclene ce încearcă
S'o prade și să-i scuture tulpina
Au scărmanat-o de-au lăsat-o bearcă.

...Și vulpea a fugit spre neagra zare
Pornind a scheuna din depărtare:

— De azi m'am vindecat... sunt pocălită
Și martori îmi suat frații din Wall-Street
Nu mai vreau struguri!... Am apen dicită
Sunt acri!... Dinții mi s'au strepezit.

MORALA fabulei se potrivește
Trustmanilor ce vor un nou măcel
Cu „dănsii” vulpea se asemulește
(Sunt hrăpăreți și ei, și ea la fel)

...La struguri „acri” vulpea nu se întinde
Așa și domnii imperialiști
De când „șantajul-atomic” nu mai prinde
I-a prins un „dor” să pară... pacifiști!

Și tăcuti povestirii cred se știe
Dece sunt „acri” strugurii, ghiciti?
Doar fiindcă paznicii din vie
S'mereu mai mulți, puternici și uniți!

Dem. Tabacu

Visul militaristilor japonezi

Cercuțiile oficiale japoneze au sugerat ca stocul mondial de bombe atomice să fie dat în pază Japoniei.